

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Στην Αθήνα σήμερα, 4 Ιουλίου 1999 ημέρα Κυριακή και ώρα 16.30' στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων», υπό την Προεδρία του Βουλευτή κ. Ανέστη Σαατσόγλου, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων: Αστυφιλία - αποκέντρωση, δημόσια διοίκηση, ισότητα φύλων, τύπος και μέσα μαζικής ενημέρωσης, δημόσια τάξη, αλλοδαποί, σωφρονιστικά ιδρύματα - φυλακές, δικαιοσύνη, κοινωνική ανισότητα, αξιοκρατία - αναξιοκρατία, πολιτική (δημοκρατία, πολιτικοί κόμματα), βουλευτές - υπουργεία - κυβέρνηση, πολιτικά δικαιώματα «Βουλή των Εφήβων», της Σύνθεσης Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων» Σύνοδος Δ' 1998 - 1999.

Στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι εξής «Εφηβοί Βουλευτές»: Αδαμοπούλου Ασπασία (Νομός Ημαθίας), Αλβανού Χρύσα (Νομός Έβρου), Αλετράρη Ανθή (Λευκωσία), Αναστασίου Δημήτριος (Α' Πειραιά), Ανδρεάκου Καλλιόπη (Λακωνίας), Ανυφαντάκης Δημήτριος (Α' Θεσσαλονίκης), Βαρσάνης Γεώργιος (Νομός Τρικάλων), Βηλαρά Αναστασία-Τάνια (Λουξεμβούργο), Βιολιντζή Αγγελική (Φθιώτιδας), Βρέντζου Χριστίνα (Νομός Ρεθύμνης), Γεωργαντά Ειρήνη-Μαρία (Νομός Πιερίας), Γιοβανοπούλου Αικατερίνη (Νομός Πέλλας), Γκόλια Βασιλική (Γερμανία), Γκουζιούρη Αγάπη (Α' Θεσσαλονίκης), Γουλιδάκη Εμμανουέλα (Νομός Ηρακλείου), Γουσέτη Αναστασία (Νομός Ζακύνθου), Δαλαμπίρα Στεργιανή (Νομός Σερρών), Διαμάντη Αθηνά (Καναδάς), Ζαγγογιάννη Ζωή (Β' Αθήνας), Καδιανάκης Ιωάννης (Νομός Ηρακλείου), Καρτερός Χρυσόστομος (Νομός Σερρών), Κατραβά Βικτωρία (Α' Αθήνας), Κιουσένδερλης Λεωνίδα (Νομός Χανίων), Κουμαρτζή Θεοδώρα (Νομός Κιλκίς), Κούσιαντα Αθανασία (Νομός Έβρου), Κουσουνάδης Πέτρος (Νομός Κυκλάδων), Κωστοπούλου Βασιλική, (Νομός

Μεσσηνίας), Λαγγούρα Δήμητρα (Νομός Λαρίσης), Λάμπρου Ειρήνη (Επικρατείας), Μάνος Ανδρέας (Β' Αθήνας), Μαύρου Άντρια (Λευκωσία), Μιμίδου Φωτεινή (Α' Θεσσαλονίκης), Μπαλέκα Παναγιώτα (Νομός Χίου), Μπανιζιώτη Αικατερίνη (Νομός Λέσβου), Μπάρκας Ιωάννης (Νομός Πρεβέζης), Νιώτη Σοφία (Υπ. Αττικής), Παπαγεωργίου Μαργαρίτα (Νομός Ξάνθης), Παπανικολάου Μαρία (Υπ. Αττικής), Πινά Άννα (Νομός Χαλκιδικής), Πολυδώρου Μιλτιάδης (Λευκωσία), Πούλιου Αικατερίνη (Νομός Κοζάνης), Ραζής Ανδρέας (Β' Αθήνας), Ρεμπούλη Σταυρούλα (Νομός Δωδεκανήσου), Σδούγκος Άλκης (Νομός Αχαΐας), Σελλούντου Νεφέλη (Η.Π.Α.), Σιδηροπούλου Μαριάννα (Νομός Ημαθίας), Σφουγγάτου Μαρία (Νομός Ξάνθης), Τσακιρίδης Ευριπίδης (Β' Θεσσαλονίκης), Τσίμος Κωνσταντίνος (Γερμανία - Μόναχο), Τσιμπούκη Ευανθία (Νομός Σερρών), Τσιουδά Μαυρομάτα (Νομός Σερρών), Τσιρονίκος Γεώργιος (Νομός Λαρίσης), Τσότσου Δήμητρα (Β' Αθήνας), Φράππα Ελένη (Υπ. Αττικής), Χαλβαντζή Ευτυχία (Β' Αθήνας), Χαρισόπουλος Ευάγγελος (Α' Θεσσαλονίκης), Χατζής Περικλής (Νομός Φλωρίνης) και η Χατζηδάκη Αικατερίνη (Β' Θεσ/κης).

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Καλωσορίζω τους έφηβους βουλευτές, στο λίκνο της δημοκρατίας. Είμαι Βουλευτής επαρχίας και συγκεκριμένα του νομού Δράμας. Είναι η δεύτερη θητεία μου στη Βουλή των Ελλήνων. Για πρώτη φορά εξελέγη Βουλευτής το 1993, ενώ το επάγγελμά μου είναι δικηγόρος.

Η παρούσα Επιτροπή είναι από τις σπουδαιότερες διαρκείς επιτροπές του Ελληνικού Κοινοβουλίου, διότι πραγματεύεται πολλά θέματα. Θα συζητήσουμε με δημοκρατικές διαδικασίες τις απόψεις και τις θέσεις σας, ενώ αύριο θα προχωρήσουμε σε μια διαδικασία ψηφοφοριών.

Ο θεσμός των εφήβων Βουλευτών, όπως γνωρίζετε, καθιερώθηκε πριν από τέσσερα χρόνια, άρα είναι η τέταρτη Σύνοδος, αυτή που διανύουμε. Πρωτεργάτης του θεσμού υπήρξε ο κ. Απόστολος Κακλαμάνης, Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, χωρίς να λησμονούμε και τη σημαντική συμβολή του Προέδρου του Εκπαιδευτικού Προγράμματος της Βουλής των Εφήβων, κ. Αντώνη Σαμαράκη.

Ο θεσμός είναι πολύ σημαντικός, διότι οι απόψεις των Εφήβων Βουλευτών προωθούνται στην εκτελεστική εξουσία, που είναι τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου ή με άλλα λόγια στο κυβερνητικό σχήμα. Η Βουλή των Ελλήνων, όπως, ίσως, γνωρίζετε, αποτελεί τη νομοθετική εξουσία.

Ο θεσμός είναι τεράστιας σημασίας, διότι προωθεί το πλησίασμα των νέων ανθρώπων στο βάθρο της δημοκρατίας, ενώ αποτελεί την ευγενή άμιλλα, που η επερχόμενη γενιά θα πρέπει να ακολουθήσει. Σύντομα, μέλη της γενιάς σας θα πρέπει να αναλάβουν πρωτοβουλίες τόσο στον κοινωνικό, όσο και στον πολιτικό τομέα, αναλαμβάνοντας τις τύχες αυτού του τόπου. Αποτελείτε τη γενιά των ονείρων και της προσδοκίας, που θα αναλάβει τη σκυτάλη στην ενασχόληση με τα κοινά, από πολλές θέσεις, όπου και αν βρεθείτε.

Θα ξεκινήσουμε τη διαδικασία μας με την εισήγηση του κ. Καρτερού, από το νομό Σερρών. Η διάρκεια της εισήγησης είναι 8' λεπτά, ενώ οι λοιποί ομιλητές έχουν στη διάθεσή τους 4' λεπτά.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χρυσόστομος Καρ-τερός.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΚΑΡΤΕΡΟΣ (Εισηγητής - Νομός Σερρών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ως Εισηγητής της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης των Εφήβων Βουλευτών σας απευθύνω τους πιο θερμούς χαιρετισμούς. Θα ήθελα την επιείκειά σας για τυχόν λάθη και παραλείψεις της εισήγησής μου.

Θεωρώ το αντικείμενο της Επιτροπής μας πολύ σημαντικό. Περιλαμβάνει ζητήματα, που συνδέονται με την καθημερινή ζωή όλων μας. Νομίζω ότι μπορούμε να επιτελέσουμε ένα αξιόλογο έργο. Αυτό μπορεί να γίνει, όχι αναπαράγοντας αδυναμίες του πολιτικού μας κόσμου, όχι αντιγράφοντας με έναν τρόπο μηχανιστικό την πρακτική και τη λογική της πολιτικής των ενηλίκων. Θεωρώ ότι έχουμε υποχρέωση, προσεγγίζοντας τα προβλήματα με τη δική μας ματιά, καταγράφοντας τις ελπίδες και τους πόθους μας για το μέλλον, να αναδείξουμε μια διαφορετικής ποιότητας λειτουργία σ' αυτήν την Επιτροπή.

Από τα θέματα που υπάρχουν στην Επιτροπή μας, οι μαθητές ασχολήθηκαν κυρίως με τα εξής:

– Αστυφιλία – αποκέντρωση, δημόσια διοίκηση, ισότητα των φύλων, Τύπος και Μ.Μ.Ε., δημόσια ασφάλεια – αλλοδαποί, σωφρονιστικά ιδρύματα – φυλακές, δικαιοσύνη, κοινωνική ανισότητα, αξιοκρατία, πολιτική, βουλευτές – Υπουρ-γεία – Κυβέρνηση, ανθρώπινα δικαιώματα, Βουλή των Εφήβων, Τοπική Αυτοδιοίκηση – νόμος «Καποδίστριας», τοπικά προβλήματα, θανατική ποινή, τρομοκρατία, αναρχία και καύση νεκρών.

Σε γενικές γραμμές τα θέματα αυτά αναλύθηκαν από τους μαθητές ως εξής:

Για την αστυφιλία – αποκέντρωση, επισημαίνεται ότι το πρόβλημα είναι άμεσης εθνικής προτεραιότητας. Κατά τη γνώμη μου, ο όρος «αστυφιλία»

είναι αδόκιμος. Οι Έλληνες δε φεύγουν από τις προγονικές εστίες, επειδή αγαπούν τη ζωή στις μεγαλουπόλεις. Η ανεργία, η οικονομική και κοινωνική καθυστέρηση, το υποβαθμισμένο επίπεδο ζωής στην ελληνική περιφέρεια ωθεί τους νέους στη φυγή προς τις σύγχρονες, απάνθρωπες τσιμεντουπόλεις. Έτσι, σχολεία κλείνουν, χωριά ερημώνουν και εγκαταλείπονται εθνικά ευαίσθητες περιοχές. Προτείνεται η λήψη μέτρων για την οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική και αθλητική ανάπτυξη της περιφέρειας.

Για τη δημόσια διοίκηση επισημαίνεται ότι νοσεί στην πατρίδα μας. Η ευθύνη επιμερίζεται, τόσο στις εκάστοτε κυβερνήσεις όσο και στους ίδιους τους δημοσίους υπαλλήλους και στην έλλειψη υποδομών. Προτείνεται, η διαμόρφωση ενός νομικού πλαισίου αξιοκρατίας στη δημόσια διοίκηση, η ενίσχυση των υποδομών, καθώς και ο καταμερισμός των ευθυνών σε όλους τους λειτουργούς της δημόσιας διοίκησης και η αυστηρή τιμωρία και πάταξη των φαινομένων διαφθοράς.

Για την ισότητα των φύλων, επισημαίνεται ότι στη χώρα μας υπάρχει ανισοτιμία μεταξύ ανδρών και γυναικών. Λόγοι κοινωνικοί, κοινωνικές προκαταλήψεις και αναστολές προκαλούν αυτή την ανισότητα. Προτείνεται η αναβάθμιση του ρόλου της γυναίκας μέσα από την οικογένεια, την εκπαίδευση, τα Μ.Μ.Ε., η συμμετοχή των γυναικών στα κέντρα λήψης αποφάσεων, η πρόβλεψη μέτρων για τις εργαζόμενες γυναίκες και η προστασία της μητρότητας.

Τύπος και Μ.Μ.Ε.: Επισημαίνεται, η τεράστια δύναμη των Μ.Μ.Ε. Αναγνωρίζεται η δυνατότητά τους για ενημέρωση, ψυχαγωγία και επικοινωνία ανθρώπων και λαών. Τονίζεται ο ρόλος τους στην εύρυθμη λειτουργία της δημοκρατίας. Εκτιμάται αρνητικά: Ο έλεγχος των Μ.Μ.Ε. από τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, η λειτουργία τους με αποκλειστικό γνώμονα το κέρδος και η έλλειψη αισθητικής στα προγράμματά τους. Προτείνεται η ανάληψη πρωτοβουλιών από την πολιτεία για την αποκατάσταση του ρόλου των Μ.Μ.Ε. και την αποδέσμευσή τους από τα οικονομικά κέντρα.

Για τη δημόσια ασφάλεια γίνεται αποδεκτό ότι υπάρχει έξαρση της εγκληματικότητας. Είναι διάχυτη η εντύπωση ότι η Αστυνομία δεν μπορεί να την αντιμετωπίσει επαρκώς. Διαπιστώνονται και στη χώρα μας κρούσματα τρομοκρατίας. Προτείνεται η ποσοτική ενίσχυση και η ποιοτική αναβάθμιση της Αστυνομίας, ο εκσυγχρονισμός των μέσων της και η βελτίωση του σχετικού νομοθετικού πλαισίου.

Όσον αφορά τους αλλοδαπούς, τα τελευταία χρόνια, παρατηρείται ανεξέλεγκτη είσοδος τους στη χώρα μας. Είναι κυρίως πολιτικοί και οικονομικοί μετανάστες. Η παρουσία τόσων ξένων στη χώρα εκτιμάται ως αιτία για την αύξηση της εγκληματικότητας και την όξυνση της ανεργίας. Ωστόσο, είναι ανησυχητικό το φαινόμενο εκδηλώσεων ρατσισμού σε βάρος τους. Προτείνεται ο καλύτερος έλεγχος των συνόρων και η νομιμοποίηση και καταγραφή όλων των ξένων, που ερ-

γάζονται έντιμα στην Ελλάδα, καθώς και η λήψη μέτρων για την αναβάθμιση της ποιότητας της ζωής τους.

Σωφρονιστικά ιδρύματα και φυλακές. Γίνεται αποδεκτό ότι το σωφρονιστικό σύστημα πάσχει. Οι φυλακές, αντί να σωφρονίζουν γεννούν νέους εγκληματίες. Τα προβλήματα δημιουργούνται από την έλλειψη υποδομής, από τη διαφθορά, την ελλιπή εκπαίδευση του προσωπικού και την αδιαφορία της πολιτείας. Προτείνεται ο εκσυγχρονισμός των φυλακών, η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των φυλακισμένων, η επιμόρφωση των σωφρονιστικών υπαλλήλων και η καθιέρωση εναλλακτικών ποινών, για όσους δεν έχουν τιμωρηθεί για σοβαρά εγκλήματα.

Για τη θανατική ποινή αναπτύσσονται επιχειρήματα, τόσο υπέρ όσο και κατά. Οι υπέρμαχοί της πιστεύουν ότι περιορίζει την εγκληματικότητα, ενώ οι επικριτές της εκτιμούν ότι προσβάλλει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και δεν αποτρέπει το έγκλημα. Προτείνεται η κατάργησή της, ενώ ορισμένοι προτείνουν τη διατήρησή της για σοβαρά μόνο εγκλήματα.

Δικαιοσύνη. Επισημαίνεται ο ρόλος της στην ομαλή κοινωνική συμβίωση. Διαπιστώνεται ότι χωλαίνει. Προτείνονται μέτρα για αμερόληπτη δικαιοσύνη, ανεξάρτητη από κάθε επιρροή.

Κοινωνική ανισότητα. Διαπιστώνονται μεγάλα προβλήματα ανισότητας, αδικίας, εκμετάλλευσης, τόσο μέσα στην κοινωνία όσο και ανάμεσα σε κράτη και λαούς. Προτείνεται η επιστροφή στις πανανθρώπινες ιδέες της ελευθερίας, της δικαιοσύνης, του αλληλοσεβασμού και της ισότητας μεταξύ ανθρώπων και λαών.

Αξιοκρατία - αναξιοκρατία. Επικρατεί η άποψη, πως στη χώρα μας κυριαρχεί η αναξιοκρατία και η διαφθορά. Αυτό οφείλεται στους πολιτικούς και στην έλλειψη της παιδείας. Έχει σαν αποτέλεσμα την ανάσχεση της προόδου και της ανάπτυξης. Προτείνεται ο εκσυγχρονισμός του κρατικού μηχανισμού, ο σεβασμός στους νόμους και η εν γένει βελτίωση του πολιτικού μας συστήματος.

Πολιτική. Είναι κοινή διαπίστωση ότι η δημοκρατία είναι τρόπος ζωής. Αναγνωρίζεται ότι το πολιτικό μας σύστημα δε λειτουργεί καλά. Προτείνεται η δημοκρατική λειτουργία των κομμάτων, η εξυγίανση της δημόσιας διοίκησης και η καθιέρωση της απλής αναλογικής.

Βουλευτές - Υπουργεία - Κυβέρνηση. Καταγράφονται αδυναμίες στη λειτουργία τους. Προτείνονται μέτρα αναβάθμισης του ρόλου τους στα πλαίσια του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

Ανθρώπινα δικαιώματα. Γίνεται καταγραφή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, με την εκτίμηση ότι παραβιάζονται σε πολλές χώρες. Κύρια αιτία του φαινομένου αυτού είναι η προώθηση μεγάλων συμφερόντων. Προτείνονται αγώνες από τους λαούς για την επικράτηση των μεγάλων αξιών της ζωής, ο σεβασμός των δικαιωμάτων των μειονοτήτων και των παιδιών. Όσον αφορά τη Βουλή των Εφήβων,

από την πλειονότητα θεωρείται σημαντικός θεσμός για την έκφραση της νεολαίας και τη συμμετοχή της στα κοινά. Υπάρχει και η αντίθετη άποψη, που πιστεύει ότι ο θεσμός είναι αναποτελεσματικός και ανούσιος. Διατυπώνονται προβληματισμοί και προτάσεις, τόσο για την ανάδειξη των Βουλευτών όσο και για τη λειτουργία της Βουλής των Εφήβων.

Τοπικά προβλήματα. Αυτά καταγράφονται από όλες τις γεωγραφικές περιφέρειες της χώρας και προτείνονται λύσεις για την αντιμετώπισή τους.

Για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και το νόμο «Καποδίστριας», αναγνωρίζεται η σπουδαιότητα του θεσμού της Αυτοδιοίκησης για την πολιτική και οικονομική ανάπτυξη κάθε περιοχής. Αναγνωρίζεται η έλλειψη πόρων και αρμοδιοτήτων και αναλύεται το σχέδιο «Καποδίστριας» με θετικές και αρνητικές προσεγγίσεις. Προτείνονται μέτρα ενίσχυσης του ρόλου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Κλείνοντας, θα επισημάνω ότι το δικαίωμα στην ευθύνη απέναντι σ' αυτή την Επιτροπή το έχουμε όλοι μας. Να συμμετέχουμε, να κρίνουμε, να ελέγχουμε, να συνυπάρχουμε, να αποφασίζουμε. Να αγωνιστούμε συλλογικά, αυτόνομα, ελεύθερα και διαφορετικά. Στο κάτω - κάτω, τίποτα δεν μπορεί να γίνει για μας, χωρίς εμάς.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ευριπίδης Τσακιρίδης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΤΣΑΚΙΡΙΔΗΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, το θέμα που θα αναφερθώ είναι αυτό των αλλοδαπών. Η ανεξέλεγκτη παρουσία τους και η απρογραμμάτιστη εισροή νομίμων μεταναστών δημιουργεί πρόβλημα. Δημιουργεί πρόβλημα, όχι μόνο σ' εμάς, αλλά και στους ίδιους, αφού πολλές φορές πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης.

Οι τρόποι εισαγωγής των μεταναστών στην Ελλάδα είναι δύο, ο νόμιμος και ο λαθραίος. Κατ' αρχήν, θέλω να πω ότι δεν πιστεύω ότι οι άνθρωποι αυτοί έρχονται εδώ με κακή βούληση. Έρχονται εδώ για ένα και μόνο λόγο, από την ανάγκη, να αποκτήσουν κάποια αγαθά, τα οποία η χώρα τους δεν είναι σε θέση να τους παρέχει. Είναι ορθό η Ελλάδα να δέχεται μετανάστες, αφού είμαστε πάντα μία φιλόξενη χώρα και δεν είχαμε ποτέ προβλήματα ρατσισμού και ξενοφοβίας. Είμαστε μια χώρα, που θα μπορούσαμε να δεχθούμε και να προσφέρουμε αυτά τα αγαθά σε αυτούς τους ανθρώπους. Όμως, θα πρέπει ο αριθμός αυτών των μεταναστών να είναι ανάλογος με την προσφορά αυτών των αγαθών από τη χώρα μας. Εάν ο αριθμός των μεταναστών είναι ανεξέλεγκτος, αυτό θα οδηγήσει σε άλλα προβλήματα, όπως η ανεργία τόσο των Ελλήνων όσο και των ιδίων, η εγκληματικότητα και άλλα. Η ανεξέλεγκτη ροή μεταναστών τους οδηγεί, όταν βλέπουν ότι δεν μπορούν να ικανοποιήσουν τις ανάγκες για τις οποίες ήρθαν εδώ, σε εγκληματικές πράξεις. Για τους ανθρώπους αυτούς είναι η δεύτερη απογοήτευση, η πρώτη στην πατρίδα τους, η δεύτερη εδώ. Φθάνουμε, λοιπόν, στο συμπέ-

ρασμα ότι μία ελεγχόμενη εισροή μεταναστών στην Ελλάδα θα βοηθούσε πολύ και τους Έλληνες και τους αλλοδαπούς. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι δικαιώματα δεν έχουν μόνο οι μειονότητες, αλλά και οι πλειονότητες. Δεν πρέπει να παραβιάζουμε στο όνομα των μειονοτήτων τα δικαιώματα των πλειονοτήτων, ούτε στο όνομα των πλειονοτήτων τα δικαιώματα των μειονοτήτων.

Κατά την άποψή μου, η καλύτερη λύση είναι να υπάρξει προγραμματισμός. Να υπάρξει πάταξη της λαθρομετανάστευσης και προγραμματισμός της νόμιμης μετανάστευσης. Θα πρέπει η Ελλάδα να γνωρίζει πόσων ανθρώπων τις ανάγκες μπορεί να ικανοποιήσει και ανάλογο αριθμό να δέχεται, όπως έγινε παλιότερα στις Η.Π.Α., τη Γερμανία και αλλού. Το μέτρο αυτό, όπου εφαρμόστηκε έχει πετύχει και βοηθά και στην αστυνόμευση και στην κατηγοριοποίηση. Τέτοιο παράδειγμα είναι οι Έλληνες της Γερμανίας και είμαι σίγουρος ότι ποτέ δεν ακούσατε για εγκληματικότητα των Ελλήνων εκεί. Αντίθετα, όλοι κατάφεραν να ορθοποδήσουν και να διαπρέψουν.

Το ερώτημα, λοιπόν, που προκύπτει είναι τι θα γίνει με τους μετανάστες που ήδη υπάρχουν. Πιστεύω ότι ο μόνος τρόπος για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα αυτό είναι οι επιχειρήσεις «σκούπα». Ένα ακόμη πολύ καλό βήμα είναι η συνοριακή αστυνομία.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έρσηβος Βουλευτής Δημήτριος Αναστασίου έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Α' Πειραιά): Πριν πω οτιδήποτε, οφείλω και θέλω να εκφράσω την τιμή που αισθάνομαι αυτή τη στιγμή. Όχι τόσο διότι βρίσκομαι στη Βουλή των Ελλήνων, μα, κυρίως, γιατί μπορώ και μιλώ σε εκλεκτούς ανθρώπους, συνομήλικους, ηθικούς αγωνιστές του κοινού συμφέροντος.

Φίλοι μου, στα ομολογουμένως λίγα χρόνια του εύλογου και πλήρως νοητού βίου μου, είδα, άκουσα και μελέτησα, όχι πολλά, μα αρκετά για να καταλήξω σ' ορισμένα συμπεράσματα. Συμπεράσματα, που προκαλώ όλους σας να κρίνετε με τη μέγιστη αυστηρότητα, διότι θάρρῶ, χωρίς εγωισμό, πιστέψτε με, πως είναι ορθά. Είναι απόψεις, που δε σοφίστηκε θεόσταλτα ο ταπεινός και άσημος νους μου, μα αποτελούν το γλυκύτερο μούστο της πανανθρώπινης σκέψης. Ιδέες και ιδανικά, που όλοι γνωρίζουμε, μα που ποτέ δεν μπορέσαμε ή καλύτερα δε θελήσαμε να εφαρμόσουμε.

Σαν άνθρωπος που προσπαθεί ν' αποκτήσει την αξία να λέγεται Έλληνας, παρατήρησα την κοινωνία και τον κόσμο γύρω μου. Όμως άκουσα φλόγες και μύρισα μαύρη κάπνα. Γύρισα κι είδα φωτιά, θεριό να ζώνει δάσος πράσινο και ανθηρό. Και τρόμαξα, διότι η φωτιά θα κάψει και το διπλανό χωριό μαζί με το δάσος. Έψαξα να βρω τον εμπρηστή.

Και να! Ίδου η πηγή του κακού και του τρόμου. Η μήτρα των τεράτων. Η έλλειψη κοινωνικής παιδείας στα περισσότερα μέλη της κοινωνίας μας, αν όχι σ' όλα. Μπορεί να κατηγορηθῶ ως γενικόλογος,

μα όχι δεν μπλέκω στην τακτική της αισχρής ελληνικής αντιπολιτεύσεως, όποια κι αν είναι αυτή.

Αναφέρω κάτι το υπαρκτό και ουσιαστικό. Είμαστε κυριευμένοι από το ατομικό συμφέρον. Μέσα από τις παρωπίδες του, δε βλέπουμε το αληθινό συμφέρον μας, το καλό του συνόλου. Και σας ρωτώ: Γιατί άραγε οι περισσότεροι «πολίτες» ξέρουν μόνο να κρίνουν την πολιτική και να μην ασχολούνται με τα θέματα του κράτους παρά μόνον όταν θίγονται τα οικονομικά, κυρίως, συμφέροντά τους; Για ποιο λόγο οι καλοβουλευμένοι δημόσιοι εργαζόμενοι στην πλειοψηφία τους δεν αποδίδουν όσο οι ιδιωτικοί; Γιατί οι καθηγητές βγαίνουν στους δρόμους για «καλύτερη παιδεία», όταν και μόνον όταν, ο μισθός τους είναι κατώτερος κάποιου άλλου εργατικού κλάδου, αδιαφορώντας για την τύχη των μαθητών στο ποταπό εκπαιδευτικό σύστημα της πενιχρής μόρφωσης; Πείτε μου, λοιπόν, το λόγο, γιατί όταν καλείται κάποιος να πληρώσει λίγο περισσότερο φόρο ή να δουλέψει λίγο περισσότερο ή δεν πάρει αύξηση πάνω από τον πληθωρισμό, διαμαρτύρεται, καταλύει τις συκοινωνίες αδιαφορώντας για το καλό των συνανθρώπων του και συνάμα αντιπαραθέτει αισχρά στους επικριτές του, τις ιδέες του κομμουνισμού και της δημοκρατίας. Ενώ όλα αυτά συμβαίνουν, ποιο είναι το αίτιο που κάθε Σαββατοκύριακο γεμίζουν τα ξενοχτάδικα και οι ταβέρνες; Έχει αναλογιστεί κανείς τη «σφαγή» των πολιτικών, του καθρέπτη του λαού, για μια κυβερνητική καρέκλα; Ποιος είναι ο λόγος, λοιπόν, που οι περισσότεροι «δούλοι» του ελληνικού λαού αφήνουν κενά αυτά εδώ τα έδρανα, κι όταν τα γεμίζουν, δεν είναι λίγοι αυτοί, που αγωνίζονται επιβουλευόμενοι τη δημοκρατία με τα λόγια και τις πράξεις τους;

Η απάντηση στα ερωτήματα αυτά, μα και σε πολλά άλλα, έχει ήδη δοθεί αιώνες πριν. Δεν είναι άλλη από αυτήν την προαναφερθείσα. Δηλαδή, την κοινωνική έλλειψη παιδείας των περισσοτέρων μας. Όμως έτσι γινόμαστε ανθέλληνες και μήτε ψηλά σαν άνθρωποι κοιτάμε, μα κοντόφθαλμα μέσα μας. Έτσι, είμαστε οι εμπρηστές του καταπράσινου δάσους του έθνους και του κόσμου μας, της δημοκρατίας. Όμως από το δάσος η φωτιά έρχεται και στο μικρό χωριό μας, έτοιμη να αφήσει μόνο στάχτες. Αν δεν ακούσουμε εγκαίρως την καμπάνα του φλεγόμενου χωριού, θα καούμε όλοι μας, κανείς δε θα γλυτώσει. Διότι, αγαπητοί μου, κατάλαβα πως η δημοκρατία και η αληθινή λευτεριά βρίσκεται σε μεγάλο κίνδυνο. Εμείς είμαστε, που την οδηγούμε στο απόσπασμα και εμείς δίνουμε το όπλο σε παλαιοκομματιστές πολιτικούς για να πράξουν το έγκλημα για μας. Ας προσέξουμε, όμως, καθώς αυτή η αληθινή ελευθερία και δημοκρατία που έχουμε σήμερα και που κατακτήθηκε μέσα από αγώνες και θυσίες συνανθρώπων μας, από το μακρινό μέχρι και το πρόσφατο παρελθόν, αν εκτελεσθεί από δικά μας λάθη, δύσκολα θα αναστηθεί.

Οφείλουμε, λοιπόν, όλοι μας να βγάλουμε τις παρωπίδες και ωτοασπίδες του προσωπικού μας μικροσυμφέροντος, για να ακούσουμε τον ηχηρό κώδωνα του μεγάλου αυτού κινδύ-

νου, για να δούμε και να συνειδητοποιήσουμε την αλήθεια.

Επειδή δεν είχα πρόθεση ούτε στοχεύω να αοριστολογώ με φιλοσοφίες και κρίσεις, προτείνω στους αγωνιζόμενους πολίτες ένα όραμα - λύση στην έλλειψη κοινωνικοπολιτικής παιδείας του μεγαλύτερου μέρους του έθνους μας, μα και όλου του κόσμου. Τονίζω, όμως, πως δεν αναφέρομαι σε υπέρ ριζοσπαστικές ιδέες και σχισματικές τάσεις. Είμαι, απλώς, σημαιοφόρος της κοινωνικής αναδιάρθρωσης μέσα από μία καινοτομική ενίσχυση και τροποποίηση του πολιτεύματος.

Είναι επιστημονικά γνωστό ότι ο χαρακτήρας και η συμπεριφορά ενός νέου και γενικότερα ενός ανθρώπου διαμορφώνεται μέσα από την οικογένεια κατ' αρχάς και μετά από το περιβάλλον που ζει. Ο χαρακτήρας και οι αρχές όμως της οικογένειας είναι άμεσα συνδεδεμένες με τους θεσμούς και με τα ήθη της κοινωνίας, η οποία διαμορφώνεται, δύσκολα μιν, όμως διαμορφώνεται, από τους νόμους, τους θεσμούς και το πολίτευμα ενός κράτους.

Σήμερα, σίγουρα έχουμε μια φιλελεύθερη και αληθινή δημοκρατία. Όμως είναι ελλιπής. Διακατέχεται από απουσία ενεργής συμμετοχής και ουσιαστικής αξίας των ενεργών πολιτών στα θέματα του κράτους και στη διοίκηση.

Προτείνω την ανανέωση, τη ριζική και την ουσιαστική αναμόρφωση του δημοκρατικού πολιτεύματός μας, με καθιέρωση του θεσμού της υποχρεωτικής μηνιαίας συνόδου του εκλογικού σώματος της χώρας, αύξηση του αριθμού των Βουλευτών και της θητείας τους. Η Κυβέρνηση να είναι 7ετούς θητείας, για την αποφυγή των δαπανηρών, συνεχών εκλογών που διαφθείρουν το λαό και το κυβερνητικό έργο. Την εφαρμογή και την υλοποίηση αυτής της πρότασής μου μπορώ να τη στηρίξω και να δώσω λύσεις στα προβλήματα που δημιουργούνται. Ο χρόνος όμως δεν μου το επιτρέπει.

Κλείνοντας, πρέπει να τονίσω ότι είναι υποχρέωση δική μου και κάθε Έλληνα να δώσουμε όλοι τα χέρια για να σημάνουμε την καμπάνα της ανάστασης και της αναγέννησης. Να σημάνουμε την ώρα του ανθρωπισμού και της ελευθερίας της αληθινής, που δεν είναι μόνο στα χαρτιά. Αυτό θα γίνει με άμεση, γενικευμένη και ουσιαστική δημοκρατία. Με διαμόρφωση κοινωνικής παιδείας. Με πάταξη του παλαιοκομματισμού, του ολοκληρωτισμού, του μικροσυμφέροντος, της κοινωνικής αδικίας, του ανελέητου καπιταλισμού, του υπαρκτού διεφθαρμένου κομμουνισμού, της αδιαφορίας και της υποτέλειας σε ξένες δυνάμεις, όσο ισχυρές και αν είναι αυτές. Να σημάνουμε την ώρα της αλλαγής. Διότι, τότε και μόνο, θα σημάνουν οι καμπάνες του ποιητή Ρίτσου, αγαπητοί κομμουνιστές. Τότε και μόνο τότε η Ελλάδα θα γίνει μεγάλη, αγαπητοί εθνικοσοσιαλιστές. Γιατί μόνο τότε θα μπορούμε να λεγόμαστε Έλληνες, όχι στο γένος μας, μα και στο ήθος μας.

Ας πάρουν λοιπόν το μήνυμα οι πολιτικοί της σάπιας δημαγωγίας και του πολιτικού κόστους και συμφέροντος και ας αλλάξουν. Διότι, αλλιώς η μεγάλη και χρυσή Ελλάδα του πνεύματος, του πολιτισμού και της ευημερίας,

η Ελλάδα της δικαιοσύνης, του ανθρωπισμού και της δημοκρατίας, η κραυγή του τίμιου και εργατικού, η κραυγή του σκεπτόμενου πολίτη, του λαού που δεν υποτάσσεται, αυτή η κραυγή των Ελλήνων θα τους τιμωρήσει. Τότε ο πέλεκυς θα πέσει βαρύς στους εχθρούς και τους συμμάχους που μας πρόδωσαν, διότι τότε η Ελλάδα θα είναι πανίσχυρη με τα όπλα του πολιτισμού της άμεσης δημοκρατίας, της τεχνολογίας και της γνώσης.

Τότε θα είμαστε ικανοί να επιτελέσουμε το μεγάλο μας ρόλο στην ανθρωπότητα, σαν το νέο Ισραήλ του πολιτισμού.

Ας μη χαθούμε από δικά μας λάθη. Ας εξαλείψουμε την τεμπελιά που μας διακατέχει και ας δουλέψουμε σκληρά για να φύγει το νέφος και να γυρίσει ο ήλιος.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Ανυφαντάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΥΦΑΝΤΑΚΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Μία έκφραση που χρησιμοποίησε ο συνάδελφος μου φάνηκε πολύ άσχημη. Αναφέρθηκε στο διεφθαρμένο κομμουνισμό και θα ήθελα να τον ρωτήσω τι σημαίνει αυτό. Ο κομμουνισμός, σαν θεωρία, εκπροσωπείται από κοινοβουλευτικό κόμμα. Δεν μπορεί, λοιπόν, να χρησιμοποιεί τέτοια βαριά έκφραση. Αναφέρεται σαν να είναι κάτι παράνομο ο κομμουνισμός, που θίγει τη δημοκρατία.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Παρακαλώ τον Δημήτριο Αναστασίου να μας δώσει μία εξήγηση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Α' Πειραιά): Κατ' αρχάς, δε θίγω κανένα κόμμα. Αναφέρομαι σε ιστορικά δεδομένα, που αποδείχθηκαν μέσα από την ιστορία της Σοβιετικής Ένωσης κ.α.

Ο κομμουνισμός, αν γνωρίζετε μάλιστα το Κεφάλαιο του Μάρξ, αναφέρει ότι καταλήγουμε σε μια δημοκρατία.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Μπορούμε να διαγράψουμε κύριε Αναστασίου τη λέξη «διεφθαρμένο», γιατί ως έκφραση είναι πολύ βαριά;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Α' Πειραιά): Βεβαίως.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτα Μπαλέκα, από το Νομό Χίου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΜΠΑΛΕΚΑ (Νομός Χίου): Έφηβοι Βουλευτές, απόψε θα αναφερθώ συνοπτικά σε ένα θέμα, το οποίο ταλαιπωρεί τα τελευταία 30 χρόνια την Ελλάδα και εμάς τους Έλληνες. Αυτό, όπως όλοι καταλάβατε, είναι η αστυφιλία. Στις μέρες μας παρατηρούμε τον κόσμο να συγκεντρώνεται στις πόλεις. Ταυτόχρονα ερημώνεται η ύπαιθρος, που είναι ο χώρος της ζωής, της υγείας, της δημιουργίας και της απόλαυσης όλων των φυσικών αγαθών.

Δυστυχώς, στις πόλεις συγκεντρωνόμαστε όλοι στα τσιμεντένια μεγαθήρια, μακριά από τη φυσική ζωή, τους αγαπημένους μας φίλους και συγγενείς. Συνέπεια αυτών είναι αυτοί που ζούμε στις πόλεις, να χάνουμε την υγεία μας, σωματική και ψυχική και, κυρίως, να αποξενωνόμαστε.

Μαζευτήκαμε όλοι στις πόλεις, για να εργαστούμε στα

εργοστάσια κάτω από ανθυγιεινές συνθήκες και εγκαταλείψαμε ακαλλιέργητες και ανεκμετάλλευτες τις αγροτικές εκτάσεις, έτσι ώστε να έχει μαραζώσει η γεωργία και η κτηνοτροφία και να εισάγουμε τα αναγκαία προϊόντα. Ξέρετε πολύ καλά, ότι ενώ μένουμε δίπλα-δίπλα, δε λέμε ούτε καλημέρα. Και όταν μας τυχαίνει μία δύσκολη στιγμή, εκτός από τα μέλη της οικογένειάς μας, κανείς δεν μπορεί να μας βοηθήσει.

Όπως, όλοι βλέπετε βιώνουμε αυτό που είπε ο κ. Σαμαράκης: «όσο πιο κοντά είναι οι στέγες των σπιτιών μας, τόσο πιο μακριά είναι οι ψυχές των ανθρώπων».

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Παπανικολάου.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Υπόλοιπο Αττικής): Παιδιά του φωτός ή παιδιά του σκότους; Παιδιά ενός κατώτερου Θεού ή παιδιά κρυμμένα πίσω από τον ήλιο; Αλήτες ή άγγελοι; Θύτες ή θύματα; Όπως και να τους αποκαλέσουμε είναι παιδιά δικά μας. Φίλοι κι αδελφοί μας. Παιδιά με όνειρα και ελπίδες, που οι συνθήκες τα ανάγκασαν να παραστρατήσουν και η μοίρα τα έριξε στην εφιαλτικότερη επί γης κόλαση, τις φυλακές ανηλίκων.

Στα «σωφρονιστήρια», που το κράτος αποφάσισε να ιδρύσει, στα ιδρύματα όπου οι αδιάφοροι υπεύθυνοι αποφάσισαν να στοιβάξουν τα όνειρα και τα οράματα κάποιων αδικημένων εφήβων, κάποιων εφήβων, που εξ αιτίας μιας άτυχης και απερίσκεπτης στιγμής είδαν τη ζωή τους να ραγίζει, να τρέμει και να σωριάζεται στο βωμό της άμεμπτης και αμερόληπτης τυφλής δικαιοσύνης.

Ποιος αλήθεια νοιάστηκε πραγματικά γι' αυτά τα παιδιά; Ποιος αλήθεια μπήκε στον κόπο να ψάξει και να μάθει τα αίτια των πράξεών τους κι ύστερα τις σκέψεις και τις ελπίδες τους; Ποιος; Κανείς! Ποιος να ρωτήσει; Γιατί να ρωτήσει; Γιατί να μπει κανείς στον κόπο να σηκώσει το προγραμματισμένο κορμί του από την πολυθρόνα του; Γιατί να μπει κανείς στον κόπο, να σηκώσει το κεφάλι του και να κοιτάξει πέρα απ' τα στενά όρια της μίζερης και καλοβολεμένης ζωής του; Ποιος αλήθεια θα τολμήσει να πάψει να τους αποκαλεί αλήτες;

Μια βόλτα στους διαδρόμους των φυλακών ανηλίκων και λίγες κουβέντες με τους κατάδικους μπορούν να πείσουν τον καθένα για την αθωότητά τους. «Κατάδικος». Αλήθεια, πόσο σκληρός ακούγεται αυτός ο χαρακτηρισμός, όταν πρόκειται για παιδιά που βρίσκονται στην αρχή της ζωής τους;

Οι περισσότεροι φυλακίστηκαν για κατοχή και χρήση ναρκωτικών ουσιών, πορνεία, μικροκλοπές και καταστροφές δημόσιας ή ιδιωτικής περιουσίας. Αδικήματα διαφορετικά, με την ίδια όμως αφετηρία: την αδιαφορία γονέων και εκπαιδευτικών για όλους εμάς. Ποινές απρόσωπες. Ποινές, που αρμόζουν σε εγκληματίες και όχι σε παιδιά. Τουλάχιστον, όχι σ' αυτά τα παιδιά που ακόμα και μέσα στα στενά και υγρά κελιά, αρνούνται να φυλακίσουν την ψυχή και την καρδιά τους. Αρνούνται να κλείσουν τα φτερά τους.

Η ζωή στα ελληνικά σωφρονιστήρια είναι τρομακτική. Ακατάλληλα κτίρια για χιλιάδες παιδιά και

άθλιες συνθήκες διαβίωσης. Βιασμοί, κακοποίηση, ξυλοδαρμοί και ναρκωτικά. Ναρκωτικά, που κυκλοφορούν με την ανοχή και συνήθως τη συμμετοχή των σωφρονιστικών υπαλλήλων. Ναρκωτικά, που καταναλώνονται από παιδιά, τα οποία δεν τα 'χαν δοκιμάσει ποτέ όσο ήταν «έξω». Ο Μάκης, χρήστης ναρκωτικών, καταγγέλει πως σε ηλικία 11 ετών ο θείος του, τον ανάγκαζε να κλέβει μικροσυσκευές, που επρόκειτο να διοχετευτούν στη μαύρη αγορά. Ο Νίκος, δυστυχώς, δεν πρόλαβε να μιλήσει για τη δική του Οδύσσεια, που διηγήθηκαν οι φίλοι του, αφού πέθανε μέσα στις φυλακές, από υπερβολική δόση ηρεμιστικών χαπιών. Οι ιστορίες του Μάκη και του Νίκου δεν αποτελούν εξαιρέσεις, αλλά τον κανόνα στις φυλακές ανηλίκων.

Εμείς οι νέοι, που σταθήκαμε τόσο τυχεροί, ώστε να θεωρούμε δεδομένο έναν τρόπο ζωής που τα παιδιά αυτά δε γνώρισαν ποτέ, καταγγέλλουμε, όχι το παρόν σωφρονιστικό σύστημα, αλλά τα αρτηριοσκληρωτικά μυαλά αυτών, που θέλουν να αποκαλούνται ηγέτες του έθνους.

Αρνούμαστε να βάλουμε ετικέτες στους φυλακισμένους συνομήλικούς μας.

Ζητάμε ισότητα στις επιλογές και το μέλλον όλων μας και απαιτούμε κατάργηση των φυλακών ανηλίκων και λειτουργία κέντρων αποκατάστασης και επανένταξης στην κοινω- νία. Κέντρα, όπου οι οικοτρόφοι θα σπουδάζουν, θα μαθαίνουν τέχνες και θα προσφέρουν κοινωνικό έργο. Κέντρα, όπου η εφηβική φαντασία και δημιουργικότητα θα ανθίζει, θα πολλαπλασιάζεται, θα οργιάζει. Κέντρα, όπου η αυτοεκτίμηση και ο αλληλοσεβασμός θα δεσπόζουν. Κέντρα, τα οποία θα στηρίζουν τα παιδιά αυτά και θα τα προετοιμάζουν να βγουν στην κοινωνία, ως ενεργοί και χρήσιμοι πολίτες με ευαισθησίες και άποψη και όχι ως μέλλοντες εγκλειστοί των φυλακών ενηλίκων αυτήν τη φορά.

Όλοι οι νέοι είμαστε ίδιοι. Όλοι, ασχέτως εθνικότητας, θρησκείας και οικονομικής επιφάνειας έχουμε δικαίωμα έκφρασης και διεκδίκησης του μέλλοντός μας. Κι εμείς, οι τυχεροί, οι ελεύθεροι, μπροστάρηδες στον αγώνα αυτής της διεκδίκησης, βροντοφωνάζουμε πως η εφηβική γροθιά θέλει και θα καταφέρει να ξυπνήσει τους καλοβολεμένους ενήλικες εκεί πάνω, που αυτοαποκαλούνται σοφότεροι και υπεύθυνοι. Βροντοφωνάζουμε με μια φωνή: «Μένω μονάχος στο παρόν μου, να σώσω ο,τιδήποτε, αν σώζεται κι εγώ τις συνέπειες του νόμου, συνένοχο στο φόνο δε θα μ' έχετε».

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βασιλική Κωστοπούλου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Μεσσηνίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι καλησπέρα σας. Το πρόβλημα που με απασχολεί είναι ο Τύπος και τα Μ.Μ.Ε. Είναι αναμφισβήτητο γεγονός πως η ταχύτατη πρόοδος της τεχνολογίας έχει οδηγήσει στην υπερτελειοποίηση των Μ.Μ.Ε. και του Τύπου. Αυτά είναι η τέταρτη εξουσία, η οποία έχει το δικαίωμα να επεμβαίνει στην πολιτική, οικονομική και κοινω-

νική ζωή της χώρας και σε μεγάλο βαθμό να επιδρά στη διαμόρφωσή της.

Είναι γνωστό, κυρίες και κύριοι, πως ένα εργαλείο ανάλογο με το ποιος και πώς θα το χρησιμοποιήσει μπορεί να κάνει καλό ή κακό. Έτσι, και τα Μ.Μ.Ε. και ο Τύπος ενώνουν διαπολιτισμικά τους λαούς. Βοηθούν τους πολίτες να γνωρίζουν τι συμβαίνει στους γύρω τους, αλλά και σε διεθνή χώρα. Συμβάλλουν στη μόρφωση των νέων ανθρώπων, κυρίως, έχουν δηλαδή επιμορφωτικό χαρακτήρα. Μας βοηθούν να καλλιεργήσουμε και να υιοθετήσουμε διάφορα πρότυπα, ιδανικά και αξίες, τα οποία είναι σημαντικότερα παράγοντες στη διαμόρφωση του χαρακτήρα των νέων. Μαθαίνουν τους πολίτες να σέβονται την ελευθερία των συνανθρώπων τους, να συζητούν διαλογικά, να αναπτύσσουν δημοκρατικό πνεύμα και εμπειριστατωμένη άποψη για κάποια ζητήματα, έτσι ώστε όταν το αποφασίσουν να μπορούν να συμμετάσχουν κάποτε στη διαμόρφωση της πολιτικής ζωής του τόπου τους. Ο τύπος και τα Μ.Μ.Ε. ελέγχουν τις τρεις άλλες εξουσίες και έτσι αποφεύγονται οι τυχόν αυθαιρεσίες των κρατικών οργάνων. Ψυχαγωγεί, αλλά και συντροφεύει τους μοναχικούς ανθρώπους.

Βέβαια, περνώντας στην άλλη όχθη του ποταμού θα διαπιστώσουμε ότι πολλές φορές τα Μ.Μ.Ε. ενδιαφέρονται για τα νούμερα της θεαματικότητας, ενδιαφέρονται δηλαδή για την ποσότητα και όχι την ποιότητα. Διεισδύουν στην ιδιωτική ζωή των ατόμων, με αποτέλεσμα πολλές φορές να τραυματίσουν την ψυχή των ανθρώπων. Ας μην ξεχάσουμε να αναφέρουμε την παραπληροφόρηση. Τα Μ.Μ.Ε. και ο Τύπος πολλές φορές διογκώνουν την πραγματικότητα, σκανδαλοθηρούν και έτσι μας μεταφέρουν σε μια άλλη πραγματικότητα, ασύνδετη με αυτή που όλοι μας γνωρίζουμε κάθε μέρα. Διαστρεβλώνουν την αλήθεια. Το γεγονός ότι προβάλλουν συνέχεια σκηνές βίας, σκηνές με τυχερά παιχνίδια, σε συνδυασμό με την προβολή εγκληματιών, είναι αναστρεπτικός παράγοντας στη σωστή ανατροφή των νέων. Έτσι ο Τύπος και τα Μ.Μ.Ε. ευθύνονται σε μεγάλο ποσοστό για την αντικοινωνική συμπεριφορά των νέων. Ο υπερέλεγχος των άλλων εξουσιών από τα Μ.Μ.Ε. και τον Τύπο μπορεί να οδηγήσει στην υπονόμηση της Δημοκρατίας. Άλλοτε πάλι έχουν ως αποτέλεσμα να μειώνουν την ορθή κρίση των ανθρώπων, αφού τον ωθούν στην υπερκατανάλωση διάφορων προϊόντων. Εξαιτίας των Μ.Μ.Ε. το κύμα των διαφημίσεων ρέει υπερπληθωρικά στους δρόμους και παρασύρει ό,τι έχει απομείνει από αξίες και ιδανικά για τη ζωή.

Για όλους αυτούς τους λόγους που αναφέρθηκαν παραπάνω, πιστεύω ακράδαντα στην επέμβαση της πολιτείας και στον έλεγχο των αυθαιρεσιών αυτών. Προτείνω την απαγόρευση των Reality Shows. Πρέπει να μειωθούν στο ελάχιστο οι σκηνές βίας και τα μακάβρια θεάματα, έτσι ώστε να υπάρχει και προστασία των παιδιών. Να σταματήσει η παραπληροφόρηση και να υπάρχει αντικειμενική και

έγκυρη πληροφόρηση. Να υπάρχει αυστηρότερη νομοθεσία, που θα προστατεύει τις ιδιωτικές στιγμές των ατόμων. Προτείνω τη δημιουργία κατάλληλων εκπαιδευτικών προγραμμάτων για τη μόρφωση των δημοσιογράφων, έτσι ώστε να γίνεται, τουλάχιστον, η σωστή χρήση της γλώσσας. Να γίνεται κάποιος έλεγχος στις διαφημιστικές εκπομπές και στα σήριαλ πριν δημοσιευτούν. Να δημιουργηθεί κάποιο ειδικό δικαστήριο, που θα δικάζει τις αυθαιρεσίες του Τύπου και των Μ.Μ.Ε. και τους άμεσα υπευθύνους.

Βέβαια, ο μόνος αναστρεπτικός παράγοντας σε όλες αυτές τις αυθαιρεσίες είμαστε εμείς οι ίδιοι, οι οποίοι μόνοι μας θα πρέπει να αποκτήσουμε τη γνώση και τη δύναμη για να κλείσουμε το «κουτσομπολίστικο» περιοδικό, το δέκτη της τηλεόρασης ή του ραδιοφώνου. Ας μην ξεχνάμε πως η ελεύθερη κριτική σκέψη είναι ο χειρότερος εχθρός του Τύπου και των Μ.Μ.Ε.

Είναι στο χέρι μας, αν τα Μ.Μ.Ε. και ο Τύπος θα αποτελέσουν υπόσχεση δουλείας ή ελευθερίας. Καθώς ο λαός μας λέει: «παν μέτρο άριστον» και οι πατέρες της Εκκλησίας: «μια εικόνα αξίζει όσο 1000 λέξεις», η επιλογή είναι δική σας.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ζωή Ζαγγολιάννη.

ΖΩΗ ΖΑΓΓΟΓΙΑΝΝΗ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές σας καλησπερίζω και θα ήθελα να αναφερθώ συνοπτικά στο πρόβλημα των ελληνικών φυλακών, που είναι άξιο για απασχόληση και προβληματισμό.

Η φυλακή είναι ένας μικρόκοσμος, μια μικρή κοινωνία. Σ' αυτήν αντιδιαστέλλονται δύο ομάδες. Από τη μια μεριά, οι κρατούμενοι, οι οποίοι αναπτύσσουν το δικό τους πολιτισμό, που αμφισβητεί την αυθεντία του προσωπικού των φυλακών και εμπεριέχει την αλληλεγγύη μεταξύ των φυλακισμένων. Από την άλλη μεριά, οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι, οι οποίοι έχουν την εξουσία στα χέρια τους, αλλά, συνήθως, επιδεικνύουν μια σιωπηρή ανοχή προς τον κώδικα των κρατουμένων, αποφεύγοντας τις εντάσεις στις σχέσεις με τους κρατούμενους.

Οι κατάδικοι είναι ένας λαός με τις δικές του συνήθειες και τελετουργίες, τα δικά του ένστικτα και έθιμα, τη δική του γλώσσα. Οι φυλακισμένοι στηρίζουν την ύπαρξή τους σ' ένα σύστημα αξιών, εντελώς αντίθετο προς εκείνο που παραδέχεται η κοινωνία.

Οι φυλακισμένοι αποδέχονται έναν εγκληματικό τρόπο ζωής. Μισούν τη κοινωνία και τους κανόνες που τους έριξαν στη φυλακή, που τους δέσμευσαν και τους απομόνωσαν από τον υπόλοιπο κόσμο και αντιδρούν με τη δημιουργία δικών τους κανόνων, αρχών, αξιών και νόμων που συνθέτουν την ιδιόμορφη κοινότητα φυλακισμένων. Η πραγματικότητα της φυλακής βασίζεται πρώτα απ' όλα στην απλή μορφή της στέρησης της ελευθερίας. Η φυλακή είναι σχολείο, χωρίς επιείκεια. Ο κρατούμενος, στιγματισμένος σαν κοινός εχθρός, χάνει την ιδιότητα του πολίτη και εμφανίζεται σαν να εμπεριέ-

χει κάτι από την αγριότητα της φύσης. Ας μη γελιόμαστε!! Οι φυλακές είναι το σύνορο, όπου σταματάει ο ήλιος, η αγάπη και αυτό που ρομαντικά λέμε: ο πολιτισμός μας.

Είναι γεγονός ότι παρατηρείται σύμπτωση απόψεων, ως προς τα βασικά προβλήματα των ελληνικών φυλακών.

Ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα είναι το κτιριακό. Τα περισσότερα κτίρια των φυλακών, όχι μόνο είναι ανεπαρκή να καλύψουν το συνεχώς αυξανόμενο αριθμό κρατουμένων, αλλά συνήθως είναι και ακατάλληλα να επιτελέσουν σωφρονιστική λειτουργία. Αυτός ο υπερπληθυσμός προκαλεί τον υπερσυνωστισμό, ο οποίος γεννά τη βία, τις ασθένειες, τον κύκλο του εγκλήματος.

Δυστυχώς, η ανέγερση νέων κτιριακών εγκαταστάσεων, που θα έλυσε το πρόβλημα της συμφόρησης των φυλακών, παραμένει ανεκπλήρωτο όνειρο εφόσον δεν παρέχονται κρατικά κονδύλια για το μη παραγωγικό αυτό κομμάτι της κοι-νωνίας μας.

Δυστυχώς, δεν υπάρχει διαχωρισμός ανάμεσα σε βαρυποινίτες και ελαφρποινίτες. Για παράδειγμα, ένας απλός χρήστης ναρκωτικών θα εθιστεί περισσότερο σε μια σκληρή προσωπικότητα, η οποία δεν του αξίζει, εξαιτίας του φονιά που συμβιώνει στο ίδιο κελί.

Ένα άλλο πολύ σοβαρό πρόβλημα, που έκανε αρκετά αισθητή τη παρουσία του είναι ο αυξημένος αριθμός αλλοδαπών κρατουμένων. Οι αλλοδαποί, συνήθως, στις φυλακές συμπλέκονται με Έλληνες κρατουμένους και έτσι υποκινούν εξεγέρσεις.

Από την άλλη μεριά, στη φυλακή διογκώνεται το πρόβλημα διακίνησης των ναρκωτικών. Μεγάλη σημασία για κάθε κρατούμενο έχει η οργανωμένη απασχόλησή του, δηλαδή η εργασία που τον βγάζει από την απραξία και την παθητικότητα. Αποτελεί κίνητρο συνέχισης της ζωής του στη φυλακή, ως παραγωγική μονάδα και επιπλέον ο χρόνος έκτισης της ποινής περνά πιο γρήγορα.

Στη φυλακή, άλλη γλώσσα μιλούν οι δεσμοφύλακες και άλλη οι κρατούμενοι. Ανάμεσα τους ρέει ένας χείμαρρος μίσους και αποστροφής. Οι κρατούμενοι για τους δεσμοφύλακες είναι οι στυγεροί εγκληματίες, τα αποβράσματα της κοινωνίας, σκουπίδια στο σωρό της φυλακής. Λόγω της έλλειψης ειδικής εκπαίδευσης, μερικοί σωφρονιστικοί υπάλληλοι μετατρέπονται σε «ανθρωποφύλακες». Οι περισσότεροι εκμεταλλεόμενοι την εξουσία που τους δίνει η ανοχή της πολιτείας, δέρνουν, εξευτελίζουν και βιάζουν ανθρώπινες ψυχές καταπατώντας οποιοδήποτε ανθρώπινο δικαίωμα. Επίσης, η έλλειψη της γυναίκας είναι ένα αισθητό πρόβλημα των φυλακισμένων. Εξαιτίας της έλλειψης της γυναίκας, συχνό είναι το φαινόμενο του βιασμού κρατουμένων από άλλους κρατουμένους.

Όλα τα αναφερόμενα ήταν ελάχιστα μπροστά στη σκληρή και απελπιστική πραγματικότητα. Μπορούν να βελτιωθούν οι συνθήκες στους χώρους της φυλακής με την κτιριακή υποδομή, το κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό, την αναθεώρηση των ποινών, τα

προγράμματα κοινωνικής επανένταξης.

Ας ελπίσουμε, όμως, ότι όλοι μαζί μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα καλύτερο αύριο με την καθοριστική βοήθεια των αρχών του κράτους.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Δήμητρα Τσότσου.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΣΟΤΣΟΥ (Β' Αθηνών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι, λέγομαι Δήμητρα Τσότσου και εκπροσωπώ την Β' περιφέρεια Αθηνών. Το θέμα μου είναι οι ανήλικοι εγκληματίες. Ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Κακλαμάνης, ο κ. Σαμαράκης, ο γνωστός σε όλους μας «αιώνιος έφηβος» και άλλα επιφανή πρόσωπα, μας υποδέχθηκαν χθές, εμάς τους εφήβους, στη Βουλή των Ελλήνων. Μας καλωσόρισαν, μας τίμησαν, μας δεξιώθηκαν, μας ευχαρίστησαν για τη συμμετοχή μας στο Πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων.

Εκεί όμως, σε αυτή τη λαμπερή δεξίωση, κάτω από τη λάμψη των προβολέων και μέσα από τα φώτα της κάμερας, ανάμεσα σε χαρούμενες συζητήσεις, σε τραγούδια, σε γέλια, σε υπέροχες στιγμές, φευγαλέα πέρασε από το μυαλό μου, η εικόνα εκείνη, που καθημερινά συναντώ λίγα μέτρα πιο κάτω από το Σύνταγμα, στην Ομόνοια. Η άλλη πλευρά του μεσονυκτίου. Η σκοτεινή όψη του φεγγαριού. Αυτοί, νέοι άνθρωποι, που κυλιούνται στη βρωμιά της Ομόνοιας, καρφωμένοι από την ίδια τη ζωή. Αυτοί οι έφηβοι, που κάθε ξημέρωμα, φτάνει το βήμα τους πιο κοντά στο θάνατο. Και πόσες άλλες εικόνες καθημερινές στη ζωή μας;

Έφηβος και εγώ, έφηβοι και αυτοί. Το αυτοκίνητο σταματά στο φανάρι και ένα χέρι τρυπώνει απ' το παράθυρο. «Δώσε κάτι, να πλύνω τα τζάμια» λέει στη μητέρα μου. Γυρίζω, το κοιτώ. Ρακένδυτο, με ρούχα κουρέλια, καρφώνει το ταλαιπωρημένο βλέμμα του, ζητώντας ελεημοσύνη. Ίσως κάπως έτσι γίνεται η αρχή. Και ύστερα μπαίνει σ' αυτό το τούνελ της καταστροφής, του ολέθρου, του θανάτου. Η φαντασία μου οργιάζει. Στο μυαλό μου ξυπνούν και άλλες μορφές παρόμοιων παιδιών και σκηνές φρίκης ξεδιπλώνονται μπροστά στα μάτια μου. Πόσα και πόσα παιδιά στάθηκαν στην ίδια θέση με αυτό και πόσα θα ακολουθήσουν μετά, που αντί να διψούν για μάθηση και γνώσεις, αντιμετωπίζουν αδιάφορα τη ζωή, χωρίς λαχτάρες και προσδοκίες, απόμακρα, έχοντας παραδώσει ήδη από τα μικρά τους χρόνια, την αχρωμάτιστη παιδική ψυχή τους σε μια σάπια κοινωνία; Δεν έχουν χρόνο για ονειροπολήσεις. Ποιο να είναι άραγε, αυτό το «αόρατο» χέρι, που τα έσπρωξε σε αυτό το δρόμο δίχως τέλος; Τι φταίει; Ποιος φταίει;

Ακούμε συχνά για ανήλικους εγκληματίες. Ποια θα είναι η μοίρα αυτών των παιδιών, τέλος πάντων; Πού θα καταλήξουν μία μέρα; Το «καλό κράτος» θα προσπαθήσει να τα αναμορφώσει. Θα τα πάρει, λοιπόν, από τα φανάρια και θα τα κλείσει σε αναμορφωτήρια! Η κοινωνική πρόνοια θα είναι αυτή, που θα αναλάβει την επιμέλεια του προβλήματος. Το

σύστημα όμως έχει διαρροές από παντού. Γιατί, θα τα παραλάβει «ερασιτέχνες» εγκληματίες και θα τα παραδώσει στην κοινωνία – λίγο αργότερα – «επαγγελματίες» εγκληματίες. Είναι γνωστό τοις πάσι ότι το ποσοστό των παιδιών που βγαίνουν από τα αναμορφωτήρια, κατά 95% γίνονται πια επιστήμονες στην «τέχνη» που κάποιος, ηθελημένα, τους έσπρωξε να επιλέξουν και τους μύησε σε αυτή. Γιατί, άραγε η μηχανή του κράτους, δε δουλεύει σωστά; Ποια γρανάζια της αλλοιώθηκαν και αχρηστεύουν σιγά - σιγά την πορεία της; Ξεχνάει το κράτος ότι αυτά τα παιδιά, αυτοί οι έφηβοι είναι η καρδιά του;

Είναι προκλητική η καθυστέρηση με την οποία η πολιτεία αποφασίζει να αναλάβει δράση. Πρέπει πρώτα να διασυρθούν, να κακοποιηθούν, να σκοτωθούν κάποιοι άλλοι. Και ύστερα, επιτέλους, να ξυπνήσει το κράτος από το λήθαργό του. Κύριος ένοχος οι εκάστοτε κυβερνήσεις. Είναι περίεργη η υποχώρηση του κράτους σε ένα τόσο μεγάλης σημασίας πόλεμο!! Ξέρουν το πρόβλημα, αλλά το αγνοούν. Με ημίμετρα δραπετεύουν από το πρόβλημα και στην κρίσιμη στιγμή της μάχης εθελουφλούν.

Γιατί φοβούνται; Γιατί δειλιάζουν; Έχουν τη δύναμη, γιατί δε τη χρησιμοποιούν επιτέλους; Είναι αρκετό να κοιτάζουν μέσα σ' αυτά τα παιδικά μάτια. Δε χρειάζεται πολλή προσπάθεια για να αντικρύσουν την αλήθεια, που κρύβει ο καθρέπτης της ψυχής τους. Γιατί αδιαφορούν, σε αυτή την εγκληματικότητα των κάποιων «μεγάλων», που караδοκούν στη γωνία, περιμένοντας τις ειπράξεις των «μικρών»; Το μεροκάματο, βλέπεις είναι καλό!

Εκείνους δεν τους νοιάζει η αδυσώπητη κατάντια, που θα επέλθει σε αυτή την αθώα παιδική μορφή. Και ύστερα, αφού τους ξεζουμίσει θα τους σπρώξει σε άλλη, πιο βάρβαρη διαδρομή. Κλοπές, ναρκωτικά, βία, ακόμα και έγκλημα. Και εμείς, όταν στους πηχάιους τίτλους των ειδήσεων και των εφημερίδων, διαβάσουμε ότι ανήλικος πέθανε από ναρκωτικά, τότε θα ξυπνήσουμε για άλλη μια φορά από το λήθαργό μας και θα σταθούμε για λίγο στο πρόβλημα. Τι έγινε; Πώς; Γιατί έφτασε εκεί; Ποιος φταίει; Και έπειτα, μέσα από τη ζεστασιά του καναπέ μας, θα ξαναεπιστρέψουμε στην ασφάλεια του «ωχ αδελφέ» και θα συνεχίσουμε να ζούμε σαν να μην είδαμε, να μην ακούσαμε, να μην ξέρουμε τίποτα γι' αυτό. Σύνάμα, η αγαλλίαση ότι εμείς δεν παίρνουμε ναρκωτικά, δεν κλέβουμε, δε σκοτώνουμε, θα μας πείσει ότι είμαστε τυχεροί που ξεφεύγουμε. Τι καλά, που το πρόβλημα δε μας αγγίζει προσωπικά! Ω, τι δυστυχία!

Η συμβολή μας στην εφηβική εγκληματικότητα είναι αναμφίβολη. Δεν αντιδρούμε μπροστά στο έγκλημα, που γίνεται σε βάρος νέων παιδιών. Δε φωνάζουμε! Και δε σπρώχνουμε τους αρμόδιους να πάρουν αποφάσεις και λύσεις ριζικές. Ναι, κύριοι. Εθελουφλούμε. Όλοι μας! Κι εγώ και εσείς και οι άλλοι και το κράτος. Όλοι. Όλοι είμαστε φταίχτες. Συνένοχοι στο έγκλημα.

Ξεσηκωνόμαστε και βγαίνουμε στους δρόμους, καταλαμβάνουμε δημόσιους χώρους, ανάβουμε φωτιές

και περιμένουμε μέσα από τους καπνούς τους να μεταδώσουν συνάμα, μηνύματα στους άλλους, για αυτά που ζητάμε. Όμως, ξεχνάμε και ίσως αποφεύγουμε εσκεμμένα να ξεσηκωθούμε όλοι και η πολιτεία και το κράτος και να παλέψουμε με σκοπό την πάταξη της παιδικής εφηβικής εγκληματικότητας. Να βάλουμε βαθιά το μαχαίρι στο κόκκαλο. Να σπάσουμε εκείνο το κακό σπυρί και να κάψουμε την εστία, που γεμίζει συνέχεια πύον.

Για πόσο καιρό θα δεχόμαστε κάποιοι να εκμεταλλεύονται αθώες ψυχές; Και ύστερα να τις πετούν στα αζήτητα, στον Καιάδα, αφού δεν μπορούν να προσφέρουν τίποτε άλλο στο ιδιαιζόντως απεχθές έγκλημά τους. Καταλάβετε το.

Εμείς οι έφηβοι, είμαστε η καρδιά αυτού του κράτους. Χτυπάμε μέσα του, δίνουμε το ζωογόνο αίμα για να λειτουργήσει. Μην πληγώνετε, λοιπόν, εσείς οι «μεγάλοι» με φρούδες και σάπιες ιδέες αυτή την καρδιά. Μην την αναλωνετε σε ανώφελες και μάταιες καταστάσεις. Είμαστε η σάρκα, από τη σάρκα, αυτού του έθνους. Του έθνους, που αγωνίζεται να ζήσει αξιοπρεπώς, που γαντζώνεται βήμα - βήμα, πάνω σε αυτό το βουνό, ματώνοντας τα νύχια του συνεχώς, παλεύοντας με πάθος και ένταση για την καταξίωσή του. Από εμάς, κύριοι, αντλείτε δύναμη και προοπτική. Κοιτάξτε μας κατάματα και διακρίνετε στο ξάστερο βλέμμα μας αυτό το κάτι, που μας ενώνει με ένα κοινό σκοπό. Να δουλέψουμε για ένα καλύτερο αύριο και με περηφάνεια να παραδώσουμε και εμείς με τη σειρά μας τη σκυτάλη στη γενιά, που θα μας ακολουθήσει. Τώρα, λοιπόν, είναι η σειρά μας. Αυτή είναι η ζωή μας και είναι δική μας. Δεν τη διαπραγματεύομαστε. Τη χρωστάμε στους εαυτούς μας.

Κι αυτοί οι παραστρατημένοι, έφηβοι είναι. Είναι κομμάτι από εμάς. Βοηθήστε μας να τους φέρουμε πάλι μαζί μας. Μην τους σπρώχνετε με τα ημίμετρα πιο βαθιά στο βούρκο. Κι επαναλαμβάνω, αυτοί οι ανήλικοι «αμαρτωλοί» είναι δικοί μας. Ανήκουν σε εμάς. Βοηθήστε μας, εσείς που έχετε τη δύναμη. Εμείς τους θέλουμε πίσω στην ομάδα μας.

Σηκωθείτε, λοιπόν, από τα βαριά έπιπλά σας, ξυπνήστε, συζητήστε μαζί μας, διαμορφώστε, οριοθετήστε.

Ανοίξτε τα παράθυρά σας για να μπει ένα καινούργιο φως, ένας ζωογόνος ήλιος, που θα δώσει λαμπρό χρώμα στην πορεία αυτού του κράτους. Ας πάνον οι μεγάλοι να συμπεριφέρονται σαν παιδιά και τα παιδιά σαν μεγάλοι. Ας γίνουν οι πολιτικοί πιο περιεκτικοί, σε αυτά που λένε και περισσότερο πρακτικοί, σε αυτά που κάνουν.

Γιατί το αξίζουμε! Γιατί είμαστε Έλληνες! Και σαν Έλληνες, αγαπάμε το ωραίο, χωρίς να απομακρυνόμαστε από την απλότητα και καλλιεργούμε τα γράμματα, χωρίς να χάνουμε τη μαχητική μας ικανότητα», όπως είπε ο Περικλής, αυτός ο γνήσιος Έλληνας.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Ανυφαντάκης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΥΦΑΝΤΑΚΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης):

Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι. Η δημόσια τάξη είναι προϋπόθεση και παράγοντας καθοριστικός για την ομαλή πορεία μιας οργανωμένης κοινωνίας, από την εποχή, ακόμα, που οι άνθρωποι οργανώθηκαν σε ομάδες και αργότερα σε μικρές ή μεγάλες κοινωνίες. Τα τελευταία χρόνια νιώσαμε όλοι την τεράστια σημασία της δημόσιας τάξης.

Αμήχανοι βλέπουμε και στη χώρα μας το έγκλημα να μεταλλάσσεται, να οργανώνεται και βρίσκοντας πρόσφορο έδαφος σε μια κοινωνία, που θεοποιεί το κέρδος, να πληθαίνει και να επιβιώνει σαν τη «λερναία ύδρα», βρίσκοντας συχνά μπροστά του ελαστικές συνειδήσεις και ανθρώπους, που από διώκτες γίνονται προστάτες του. Δε θα ήθελα να απλοποιήσω τα πράγματα, λέγοντας πως για όλα αυτά φταίει αποκλειστικά οι λαθρομετανάστες που ξαφνικά ξεφύτρωσαν σε μια κοινωνία δήθεν αγέλων. Όχι, δεν είναι έτσι. Επιδείνωσαν, βέβαια, την κατάσταση, για εμένα όμως το έγκλημα είναι ένα. Δεν έχει ούτε χρώμα, ούτε θρησκεία, ούτε γλώσσα. Δε με ενδιαφέρει εάν ο δολοφόνος, ο εκβιαστής, ο παράνομος μιλάει ελληνικά, αλβανικά ή ρουμάνικα, ούτε πιστεύω πως αν αύριο δεν έμενε ούτε ένας ξένος στη χώρα μας όλα θα γίνονταν αγγελικά. Ασφαλώς, όχι.

Το πρόβλημα, όμως, είναι πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί αυτή η κατάσταση που ροκανίζει τα θεμέλια της κοινωνίας μας, σπέρνει τον πανικό και την ανασφάλεια σε όλους και γίνεται τροχοπέδη στην ομαλή λειτουργία του κράτους. Πολλοί πιστεύουν πως το πρόβλημα θα λυθεί, εάν η αστυνομία αφεθεί εντελώς ελεύθερη να δράσει. Είναι βέβαια μια άποψη, που αφορά στην καταστολή και μόνο του εγκλήματος. Εδώ υπάρχει και η αντίθετη άποψη, από κάποιους που δείχνουν διστακτικοί σε μια ανεξέλεγκτη δράση της αστυνομίας. Δυστυχώς, κάποιες φορές δικτακτορικά καθεστώτα, αφού κατέλυσαν τη δημοκρατία, χρησιμοποίησαν την αστυνομία για την εξόντωση αντιφρονούντων πολιτών, κάνοντας ακόμα και σήμερα πολλούς Έλληνες επιφυλακτικούς. Δε νομίζω, πάντως, πως μόνο με την καταστολή μπορεί να εκλείψει το κακό. Πρέπει να ξεκινήσουμε πολύ πριν. Να περιορίσουμε την εκκόλαψη των αυγών του φιδιού. Και αυτή η μάχη μπορεί να δοθεί μόνο στα σχολεία.

Προτείνω, λοιπόν, να ξεκινήσει από την επόμενη σχολική χρονιά, αν είναι δυνατόν, ένα νέο μάθημα, που θα διδάσκεται σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Ένα μάθημα, που σαν στόχο θα έχει να διδάσκει το σεβασμό στους νόμους, τον τεράστιο ρόλο της νομιμότητας σε μια οργανωμένη κοινωνία, το σεβασμό στην αξιοπρέπεια και την ελευθερία των συνανθρώπων μας.

Βέβαια, αυτό το μάθημα δεν μπορεί να γίνεται ούτε από φιλόλογο, ούτε από μαθηματικό, γιατί τότε θα καταντήσει να παίζει το ρόλο ενός διαλειμματος. Και κάτι τέτοιο, δυστυχώς, το έχουμε αντιμετωπίσει και με άλλα μαθήματα. Πρέπει να διδάσκεται από ειδικούς επιστήμονες, ψυχολόγους, κοινωνιολόγους και άλλους. Δεν έχω την αυταπάτη να πιστεύω

πως κάτι τέτοιο θα λύσει ριζικά και άμεσα το πρόβλημα. Πιστεύω όμως δύο πράγματα. Ότι θα δημιουργηθεί ένα αντιεγκληματικό φράγμα από νέους ενημερωμένους ανθρώπους και θα απομυθοποιηθεί η παρανομία και θα αποτραπεί έτσι ένας αριθμός παιδιών από το να περάσουν στο χώρο της μικρής ή σοβαρότερης παρανομίας σε κάποια φάση της ζωής τους.

Προτείνω ακόμα άνθρωποι, που κατέχουν δημόσιες θέσεις και που παρανομούν οι ίδιοι ή συγκαλύπτουν παρανομες πράξεις άλλων, να αντιμετωπίζονται χωρίς ίχνος επιείκειας, ώστε να αποτρέπουν μελλοντικούς μισητές τους.

Τέλος, θα ήθελα οι πολιτικοί να αποτελούν ζωντανό παράδειγμα ήθους και στην ιδιωτική και στη δημόσια ζωή τους, ώστε να μην δίνουν επιχειρήματα σε εκείνους, που εσκεμμένα ή από άγνοια ισοπεδώνουν τα πάντα και μιλούν για μια κοινωνία, που δήθεν βρίσκεται σε βαθιά παρακμή.

Η δημόσια τάξη για να γίνει καθημερινό βίωμα δεν είναι μόνο υπόθεση των λίγων, που ασχολούνται επαγγελματικά με αυτή. Είναι υπόθεση όλου του λαού, κοινή προσπάθεια όλων για ενημέρωση, γνώση και αποφασιστικότητα, για τάξη στους δρόμους, για πάταξη των ελαστικών συνειδήσεων, για ανάδειξη της ηθικής σε πρωταγωνιστικό παράγοντα της ζωής μας. Μακριά από εθνικιστικές υστερίες, που θέλουν να λύσουν προβλήματα, δημιουργώντας άλλα, χειρότερα. Είμαι σίγουρος πως όλα αυτά αποτελούν όπλα, αποτελεσματικότερα των ατσάλινων και οι βολές τους μπορούν να χτυπήσουν καίρια και μόνιμα το κακό.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Μιλτιάδης Πολυδώρου έχει το λόγο.

ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ (Λευκωσία - Κύπρος): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι, απ' ό,τι ακούσατε εκπροσωπώ την Κύπρο και με μεγάλη μου θλίψη διαπίστωσα από τον εισηγητή μας ότι δεν έγινε καθόλου αναφορά στα προβλήματα, τα οποία θίξαμε εμείς σαν Κυπριωτόπουλα.

Βλέπουμε, για άλλη μια φορά, ότι η Ελλάδα μας έχει ξεχάσει. Θα ήθελα να σας μιλήσω για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κύπρο. Απ' ό,τι αντιλαμβάνεστε, το 37% της πατρίδος μας βρίσκεται υπό την κατοχή των Τούρκων. Ανθρώπινα δικαιώματα, σαφώς, δεν μπορεί να υπάρξουν μέσα σε μια κατεχόμενη χώρα. Δεν μπορούμε να περπατήσουμε στους εμπορικούς μας δρόμους ως το τέλος, χωρίς να μας διακόψει πρώτα το δικό μας το φυλάκιο, μετά το φυλάκιο των Ηνωμένων Εθνών και μετά το φυλάκιο των Τούρκων, που είναι με το χέρι στη σκανδάλη, σημαδεύοντάς μας.

Δυστυχώς, ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών ανέχεται τη στάση αυτή των Τούρκων, που δεν λαμβάνουν καθόλου υπόψη τους τα ψηφίσματα, τα οποία έχουμε καταφέρει σαν Κυπριακή Κυβέρνηση να περάσουμε στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών. Όπως ξέρετε, έχουμε προτείνει μία διζωνική, δικινοτική ομοσπονδία, που θα καταφέρει να φέρει στο νησί

μας την ανεξαρτησία, που ποτέ μας δεν μπορούσαμε να αποκτήσουμε. Αυτή η διζωνική, δικαιοδική ομοσπονδία ακούγεται πάρα πολύ δύσκολο να την αποστηθίσει κάποιος, σαν και εμάς και να μάθει τι προβλέπει. Εμείς, σαν νέοι, βλέπουμε τα πράγματα πιο απλά, βλέπουμε ότι μπορούμε να ζήσουμε ειρηνικά με όλους.

Θα αναφερθώ σε κάτι που είτε ο εισηγητής όσον αφορά τις πανανθρώπινες ιδέες. Πρέπει να δώσουμε στη ζωή του συνανθρώπου μας το υπόβαθρο, το οποίο της αξίζει, γιατί η ζωή είναι το υπέρτατο αγαθό ακόμα ανώτερο και από την ελευθερία. Τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι χωρίς περιεχόμενο, αν από αυτά αφαιρεθεί η ζωή.

Υπάρχει όμως μία ανισότητα μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων και αν δεν κάνουμε εμείς κάτι, θα συνεχίσει να υπάρχει. Πρέπει να δούμε ότι όλοι είμαστε Κύπριοι και θα συνεχίσουμε να είμαστε Κύπριοι.

Μπορούμε ως ελληνικός λαός να έχουμε το δικό μας Πρόεδρο, τον οποίο δε θα ψηφίζουμε ανάλογα με το χρώμα του, τη γλώσσα του και τη θρησκεία του. Θα τον βλέπουμε γενικά σαν άνθρωπο, ο οποίος θα πάρει τη θέση και θα προσπαθήσει να την τιμήσει. Θα προσπαθήσει να κάνει το καλύτερο για την Κύπρο. Πραγματικά, αυτό πρέπει να κάνουμε. Δεν πρέπει να χωρίζουμε τη θέση των Βουλευτών σε 53 και 13. Δεν πρέπει να χωρίζουμε οτιδήποτε. Πρέπει ο καθένας, ανάλογα με την αξία του, να μπαίνει στη θέση, η οποία του αξίζει. Δε θέλω να κάνω το διαχωρισμό Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Πρέπει ο διαχωρισμός αυτός να σβηστεί από παντού. Σαν Κύπριοι, λοιπόν, θα πρέπει να δείξουμε, ότι αξίζει πραγματικά να το κάνουμε και να πιστέψουμε σε μια επαναπροσέγγιση ολόκληρης της υφής. Να καταργηθούν όλα αυτά που μας χωρίζουν από όλους τους άλλους λαούς. Όλοι μαζί, σαν άνθρωποι, μπορούμε να συμβιώσουμε ειρηνικά και να προκόψουμε. Μπορούμε να φτιάξουμε και εμείς Παρθενώνες, αγάλματα και Καρυάτιδες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΡΚΑΣ (Νομός Πρεβέζης): Ο συνάδελφος Πολυδώρου, αν κατάλαβα καλά, πρότεινε να πάρουμε πίσω την Κύπρο, ακόμα και με πολεμικές μεθόδους;

ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ (Λευκωσία - Κύπρος): Επί του παρόντος, δυστυχώς ή ευτυχώς, δεν μπορούμε να το κάνουμε. Απ' ό,τι ακούσατε και ο συνάδελφος στην εισήγησή του, μας ξέχασε. Τι πιο απλό, από το να μας αναφέρει στο χαρτί; Θα έρθει να πολεμήσει για μας; Πραγματικά, δεν το νομίζω.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Πολυδώρου, ο Ελληνισμός είναι ενιαίος και το ενιαίο αμυντικό δόγμα λύνει πολλά ζητήματα. Η Ελλάδα, αλλά και η Κύπρος σφυρηλατήθηκαν πάνω σε αυτό το ενιαίο αμυντικό δόγμα.

Επομένως, θα ήθελα να μην είμαστε τόσο ακραίοι, με κάποιες ακραίες φράσεις. Το ενιαίο αμυντικό δόγμα καλύπτει τα πάντα. Εάν, «ο μη γένοιτο», εμπλακούμε σε κανέναν πόλεμο, είναι υποχρεωμένοι και οι κάτοικοι

της Ελλάδας να πολεμήσουν. Άρα, λοιπόν, οι ακραίες φράσεις και οι αναφορές είναι καλό να αποφεύγονται.

ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ (Λευκωσία - Κύπρος): Θα ήθελα να με συγχωρήσει ο συνάδελφος. Απλά, τον ανέφερα. Δεν έχω κανένα πρόβλημα μαζί του.

Όσον αφορά το ενιαίο αμυντικό δόγμα έγινε «για τα μάτια του κόσμου». Εσείς ζείτε στην Ελλάδα και το βλέπετε από κάποια απόσταση. Εμείς ζούμε στην Κύπρο και το βλέπουμε κάθε μέρα. Εσείς δεν περπατάτε και να σας διαχωρίζει κάποια πράσινη γραμμή, την οποία δεν μπορείτε να περάσετε.

Κύριε Πρόεδρε, εσείς θα ερχόσαστε στην Κύπρο να πολεμήσετε σε περίπτωση πολέμου; Θα ήθελα ειλικρινή απάντηση και όχι πολιτική απάντηση.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Οι απόψεις είναι απόψεις. Ο καθένας έχει τις δικές του απόψεις. Εγώ εκφράστηκα μέσω του ενιαίου αμυντικού δόγματος. Αυτή είναι και η άποψή μου. Τη στηρίζαμε και την ψηφίσαμε και στη Βουλή των Ελλήνων. Από κει και πέρα, είναι απευκαίριος ο πόλεμος ή η κάθε πολεμική σύρραξη.

ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ (Λευκωσία - Κύπρος): Θα ήθελα να τονίσω ότι η σύρραξη μεταξύ Ελλάδας - Τουρκίας ή Κύπρου - Τουρκίας είναι το τελευταίο, που θα θέλαμε να κάνουμε.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Σφουγγάτου έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΣΦΟΥΓΓΑΤΟΥ (Νομός Ξάνθης): Είπατε ότι δεν μπορείτε να ζείτε με την πράσινη γραμμή. Εσάς τουλάχιστον σας λέμε ότι έχετε 37% της Κύπρου κατειλημμένα. Εμείς, όμως, δεν το ξέρουμε αυτό. Το 50% της Κομοτηνής ανήκει σε Τούρκους και δεν το ξέρουμε. Το 30% της Ξάνθης ανήκει και αυτό σε Τούρκους. Δεν το λέμε.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ανήκει σε Έλληνες υπήκοους, με μουσουλμανικό θρήσκευμα.

ΜΑΡΙΑ ΣΦΟΥΓΓΑΤΟΥ (Νομός Ξάνθης): Αυτοί παίρνουν δάνεια από την Τουρκία. Αν δεν μπορούν να πληρώσουν τα δάνεια, σε ποιους ανήκουν αυτά τα κτήματα;

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Ανδρέας Μάνος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΝΟΣ (Β' Αθηνών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια επισήμανση για την Κύπρο, η οποία δεν αναφέρθηκε. Εξισορροπήθηκε ο επιτιθέμενος με τον αμυνόμενο. Σε αυτή την περίπτωση, οι Κύπριοι και οι Ελληνοκύπριοι αποτελούσαν ένα ενιαίο κράτος και ξεχάστηκε να αναφερθεί ότι αυτό το διέλυσε ένας εξωτερικός παράγοντας, που είναι η Τουρκία. Υποτίθεται ότι ήταν νικήτρια δύναμη. Ήταν και άλλες μεγαλύτερες δυνάμεις της εποχής, οι οποίες αποφάσισαν, απλώς, ότι έπρεπε να διαλυθεί η Κύπρος, όχι βάσει των συμφερόντων και της προστασίας των Τουρκοκυπρίων, αλλά βάσει των γενικότερων οικονομικών συμφερόντων και της γενικότερης επεκτατικής και ιμπεριαλιστικής πολιτικής που

ακολουθείτο εκείνη τη στιγμή, από κάποια κράτη. Αυτό δεν αναφέρθηκε.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Άλκης Σδούγκος έχει το λόγο.

ΑΛΚΗΣ ΣΔΟΥΓΚΟΣ (Νομός Αχαΐας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα μιλήσω για τη δημοκρατία στα Μ.Μ.Ε. Σύμφωνα με τις αρχές της δημοκρατίας ο πολίτης πρέπει να έχει μια ευθεία πρόσβαση στην εξουσία, στο νόμο και στο πρόσωπο των πολιτικών. Στο χώρο των Μ.Μ.Ε. πρέπει να λειτουργεί αμφίδρομη επικοινωνία, με αποτέλεσμα κάθε δέκτης απόψεων να είναι ταυτόχρονα και πομπός. Δύο είναι τα κύρια χαρακτηριστικά των Μ.Μ.Ε., την εποχή που λειτουργούσαν μονοπωλιακά, με απόλυτο κρατικό έλεγχο. Ήταν η έλλειψη δημοκρατίας και η στασιμότητα. Στη χώρα μας, οι εκάστοτε κυβερνήσεις διαμόρφωναν και επηρέαζαν τη δημοσιογραφία, ανάλογα με τα συμφέροντα που είχαν. Αυτά ήταν οικονομικά και πολιτικά. Συνεπώς, τα κρατικά Μ.Μ.Ε. εξουσίαζαν το λαό. Επιπλέον, οι κρατικές υπηρεσίες, επικαλούμενες αναρμοδιότητα μέσα στη σύγχυση που προκαλεί η γραφειοκρατία, απαλλάσσονταν από τις κατηγορίες κακής ποιότητας των παρεχομένων προγραμμάτων. Ήταν, λοιπόν, δυσκίνητες και μη κερδοφόρες επιχειρήσεις, χωρίς προοπτικές ανάπτυξης. Με την έγκριση της τεχνολογίας και την εμφάνιση των οικονομικών δυνάμεων που την ελέγχουν, τα Μ.Μ.Ε. περνούν σε ιδιωτικούς φορείς, οι οποίοι είναι λίγοι και αποτελούν υπερεθνικά και εξωθεσμικά κέντρα αποφάσεων. Η λογική της αγοράς, που κυριαρχεί στα ιδιωτικά Μ.Μ.Ε., κατά κανόνα κερδοσκοπικές επιχειρήσεις, μετατρέπει συχνά την είδηση σε εμπόρευμα. Συγχρόνως, αυτός που εξουσιάζει την επικοινωνιακή διαδικασία έχει ουσιαστικά τη δυνατότητα να επιδιώξει τη χειραγώγηση του πολίτη προς μια κατεύθυνση, σύμφωνη με τις απόψεις και τα συμφέροντά του.

Το κυριότερο, όμως, μέσο για το σκοπό αυτό το προσφέρει η δυνατότητα επιλογής, ιεράρχησης και αποσιώπησης ειδήσεων. Επομένως, ο πολίτης, όπως και στην περίοδο του κρατικού μονοπωλίου, είναι μόνο δέκτης καθορισμένων μηνυμάτων και όχι πομπός, με αποτέλεσμα να υποδουλώνεται από τα Μ.Μ.Ε.

Κοινό χαρακτηριστικό των ιδιωτικών Μ.Μ.Ε. είναι η ευελιξία τους σε νομικά θέματα, η οικονομική τους ευρωστία και συνεπώς η δυνατότητα ανάπτυξης και επέκτασης των δυνατοτήτων τους.

Μπορούν, άραγε, να υπάρξουν Μ.Μ.Ε. που:

1. Θα λειτουργούν με καθαρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, επιδιώκοντας το κέρδος σε συνθήκες σκληρού ανταγωνισμού,

2. Θα επιτελούν το δημοκρατικό πολιτικό-πολιτιστικό τους ρόλο, ως δημόσιοι χώροι ανταλλαγής ιδεών και ως ελεγκτές της εξουσίας και

3. Θα ελέγχονται από το κράτος;

Υπάρχει λύση. Προτείνω τη λειτουργία των

Μ.Μ.Ε., υπό τη μορφή νομικών προσώπων μικτής φύσεως. Κάτω από το θεσμικό αυτό πλαίσιο, τα Μ.Μ.Ε. θα λειτουργούν ως ιδιωτικές επιχειρήσεις, με τη δυνατότητα, όμως, αστηρού κρατικού ελέγχου.

Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι τα συγκροτήματα των Μ.Μ.Ε. θα διοικούνται από συμβούλια ιδιωτών, τα οποία θα έχουν τη δυνατότητα να παίρνουν πρωτοβουλίες για την ανάπτυξη, εξέλιξη, δομή και λειτουργία των μέσων. Θα έχουν, όμως, την υποχρέωση να υπακούουν σε ένα σύνολο διατάξεων - κανόνων που θα επιβάλει ένα όργανο, του οποίου οι αρμοδιότητες θα καθορίζονται από την πολιτεία. Αν οργανωθούν έτσι, ούτε οι ιδιώτες θα μπορούν να αυθαιρετούν σε βάρος των πολιτών, λόγω του ελέγχου στον οποίο θα υπόκεινται ούτε και το κράτος θα μπορεί να αυθαιρετεί, λόγω της ύπαρξης ιδιωτικών συμφερόντων και ανταγωνισμού μεταξύ των συγκροτημάτων.

Ποιο θα είναι το αρμόδιο όργανο ελέγχου των επιχειρήσεων αυτών; Γνωρίζουμε την ύπαρξη του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου, το οποίο έχει θεσπίσει κανόνες λειτουργίας, που βασίζονται στις αρχές της δημοκρατίας, της ελευθερίας του Τύπου, αλλά και της διασφάλισης της ιδιωτικής ζωής των πολιτών και των δικαιωμάτων τους. Δυστυχώς, το Σ.τ.Ε. κρίνοντας ως αντισυνταγματική την κανονιστική αρμοδιότητα του Ε.Ρ.Σ., περιόρισε ή εκμηδένισε την αρμοδιότητά του να παρεμβαίνει αυτοδύναμα και να καθιερώνει κανόνες δικαίου, κατάλληλους να διαμορφώσουν το πλαίσιο άσκησης του κρατικού ελέγχου, ως προς την οργάνωση και τη λειτουργία της ραδιοτηλεόρασης. Με τον περιορισμό αυτό, επιτάχθηκε το φαινόμενο της έλλειψης ουσιαστών ρυθμίσεων στο πεδίο της ραδιοτηλεόρασης και έτσι ενισχύθηκε η ιδιότυπη αναρχία, που χαρακτηρίζει την ιδιωτική δραστηριότητα στο χώρο αυτό.

Απαραίτητη προϋπόθεση της εύρυθμης λειτουργίας του Ε.Ρ.Σ. είναι:

1. Η στελέχωσή του, όχι από διακομματική επιτροπή, αλλά από ένα σύνολο επιστημόνων ειδικευμένων στα Μ.Μ.Ε., όπως επικοινωνιολόγοι, νομικοί, δημοσιογράφοι, πολιτειολόγοι.

2. Τα μέλη του Συμβουλίου θα πρέπει να είναι ιεραρχημένα και σε ικανό αριθμό, ώστε να μπορούν να ασκούν τα καθήκοντά τους με το αναγκαίο κύρος και με εγγυήσεις προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας των Μ.Μ.Ε.

3. Να θεσπίσει κανόνες, με την προϋπόθεση της διατήρησης της ελευθερίας του Τύπου και της ελευθερίας της διάδοσης ιδεών.

4. Να έχει το δικαίωμα να επιβάλει άμεσα αυτούς τους κανόνες, ακόμη και με τη μορφή ποινών.

Όσον αφορά τα έντυπα μέσα, να θεσπιστεί ένα όργανο, που θα επιβάλει τους κώδικες δεοντολογίας της Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών και της Διεθνούς Ένωσης Δημοσιογράφων, παρόμοιο στη δομή, οργάνωση και λειτουργία με το Ε.Ρ.Σ.

Εκτός από τα όργανα που αναφέρθηκαν, θεσμούς που θα μπορούσε να βοηθήσει στην εκπομπή προγραμμάτων με γούστο, ποιότητα, αντικειμενικότητα και δημοκρατικό ήθος είναι η συγκρότηση από την πολιτεία, ομάδων ατόμων, διαφόρων ειδικοτήτων, που να έχουν τη φροντίδα κατάστροφησης των προγραμμάτων αυτών.

Τα Μ.Μ.Ε., όχι μόνο πληροφορούν και ψυχαγωγούν, αλλά και διαμορφώνουν αντιλήψεις, προβάλλουν πρότυπα συμπεριφοράς και ως ένα βαθμό, παράγουν ιδεολογία. Θα ήταν, λοιπόν, τρελό, εάν οι άνθρωποι αμφισβητούσαν τη συμβολή των Μ.Μ.Ε. στην πληροφόρηση, την εισφορά τους στην προάσπιση θεμελιωδών ελευθεριών του πολίτη. Οι γενικεύσεις και τα αναθέματα κατά των Μ.Μ.Ε. δεν οδηγούν πουθενά. Ευχαριστώ.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Περικλής Χατζής, έφηβος Βουλευτής από το Νομό Φλώρινας.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΧΑΤΖΗΣ (Νομός Φλώρινας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, παρά την κλίση μου προς άλλες υποθέσεις, είμαι υποχρεωμένος να κάνω λόγο για την αστυφιλία, την αποκέντρωση και τη σχέση με τους Αλβανούς, μιας και είναι καίριας σημασίας το θέμα αυτό για το νομό μου.

Κύρια αίτια της αστυφιλίας είναι η έλλειψη θέσεων εργασίας, στην οποία συντελεί και η μεγάλη παρουσία των αλλοδαπών, που εξ αιτίας της παρανομίας τους και της εξαίρεσής τους από τις φορολογικές επιβαρύνσεις, αλλά και της επιβίωσής τους σε εξαθλιωμένες χώρες, με πλήρη καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τους πολιτικοθησκευτικούς διωγμούς και γενικά το χαμηλό επίπεδο διαβίωσης, προσφέρουν αυτό, που σήμερα ονομάζουμε «φτηνά χέρια εργασίας».

Βέβαια, το κακό δεν περιορίζεται εκεί. Στη χώρα μας εισήλθαν κακοποιά στοιχεία, που είχαν διαπράξει ποικίλα εγκλήματα στη χώρα τους, αυξάνοντας έτσι την ανασφάλεια των Ελλήνων πολιτών. Οι άνθρωποι αυτοί, λόγω της άθλιας κατάστασης των χωρών τους και των συνθηκών διαβίωσής τους, πάσχουν από διάφορες μεταδοτικές και μη ασθένειες, με αποτέλεσμα να παρουσιαστούν στη χώρα μας αρρώστιες, από καιρό ξεχασμένες.

Θα έπρεπε εδώ, να ευχαριστήσω τη μαφία που εισήλθε στη χώρα μου, γιατί μου έδωσε τη δυνατότητα να αντιληφθώ την αδυναμία της κρατικής μηχανής να ελέγξει την κατά-σταση.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι έπονται και οι μικρότερες ευκαιρίες μόρφωσης, ψυχαγωγίας και γενικά οι ελαττωμένες δυνατότητες διεύρυνσης του πνευματικού επιπέδου του πολίτη. Εκ των προτέρων, διευκρινίζω ότι δε θα ήθελα η πρότασή μου να εκληφθεί ως ρατσιστική ή ξενοφοβική, αφού η εξήγησή που έπεται, νομίζω ότι πείθει.

Προτείνω την παραμονή των αλλοδαπών στις χώρες τους, ακόμη και αν αυτοί είναι ελληνικής καταγωγής, μιας και δεν τους προσφέρουμε ικανοποιητική βοήθεια και ζουν εδώ μίζερη ζωή, με αποτέλεσμα να οδηγηθούν οι περισσότεροι στο έγκλημα. Θα πρέπει να

βοηθήσουμε σε διεθνές επίπεδο τις χώρες προέλευσής τους, ώστε να λάμψει και πάλι η Ελλάδα διά του πνεύματός της, παγκοσμίως. Τα σύνορα της Ελλάδος δεν είναι και ούτε πρέπει να επιτρέψουμε να είναι τα στενά κρατικά της σύνορα. Πρέπει να αγωνιστούμε για να έχει η χώρα μας ως σύνορα τον τόπο, που φωτοβολεί το πνεύμα της, το πνεύμα που χιλιάδες χρόνια πριν γεννήθηκε στην Ελλάδα.

Προτείνω, επίσης, το συστηματικό έλεγχο των συνόρων με ηλεκτρονικό και έμψυχο υλικό, κάτι που θα δώσει νέα ώθηση στον τομέα των οργάνων ελέγχου, αλλά και προστασία στον πολίτη, ώστε να πάψει το παιχνίδι κυνηγού - θηράματος που ανθεί στην Ελλάδα, αφού καθημερινά χιλιάδες λαθρομετανάστες απελαύνονται και την άλλη μέρα επιστρέφουν πίσω από τα αφύλακτα σύνορα. Πρέπει, επίσης, να καθιερώσουμε ειδικά κέντρα υποδοχής και ελέγχου των μεταναστών, ώστε αυτοί που θα χρειαζόμαστε ως εργατικό δυναμικό να προωθούνται κατάλληλα και να ελέγχονται για νοσήματα, που σίγουρα πολλοί από αυτούς μεταφέρουν και μόνο αν βρεθούν κατάλληλοι να τους χορηγείται η πράσινη κάρτα εργασίας.

Ζητώ, επίσης, τη θεσμοθέτηση ιδιαίτερων μαθημάτων από ειδικούς εκπαιδευτικούς για τα παιδιά από την αλλοδαπή, μέσα στο σχολείο, ώστε να μαθαίνουν ουσιαστικά την ελληνική γλώσσα και να εντάσσονται μέσω του σχολείου στον κοινωνικό τους περίγυρο και προσφέροντάς τους, έτσι, τη δυνατότητα να μην εγκληματήσουν αργότερα, αναγκάζοντας τους αυτόχθονες να οδηγούνται προς το κέντρο, για να γλυτώσουν τις περιουσίες τους από την κλοπή.

Προτείνω, ακόμη, την παροχή χαμηλότοκων, αλλά και άτοκων δανείων για την ανάπτυξη των καλλιεργειών, των πνευματικών ιδρυμάτων, όπως βιβλιοθήκες, σινεμά, θέατρα κ.λπ. και του τουρισμού, αφού η χώρα μας εκτός από θάλασσα προσφέρει και τα πλούσια βουνά της.

Ευελπιστώ, επίσης, διδασκόμενοι από τους αρχαίους ημών προγόνους να ιδρύσουμε ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα για την τόνωση, όχι μόνο της οικονομικής, αλλά και πνευματικής ευμάρειας των ακριτικών περιοχών.

Τέλος, ζητώ την παροχή περισσότερων κονδυλίων προς την τοπική αυτοδιοίκηση και τα διάφορα σωματεία, γιατί Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα και η Θεσσαλονίκη.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Αναστασίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Α' Πειραιά): Επειδή αναφέρθηκε και από άλλους ομιλητές, θέλω να πω ότι δεν είναι μόνο θέμα της ηθικής του μετανάστη, αλλά και της δυναμικότητας της χώρας, π.χ. της Γερμανίας, να εφαρμόσει τους ήδη υπάρχοντες νόμους. Και σε αυτό η Ελλάδα έχει πρόβλημα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΤΣΑΚΙΡΙΔΗΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Έχω δύο ερωτήσεις. Πρώτον. Αυστηρός έλεγχος στην εισροή λαθρομεταναστών σημαίνει ότι το κράτος δίνει από το περίσσειμα;

Δεύτερον, ξέρετε κανέναν, που να προσφέρει άτοκα δάνεια; Πείτε μου, για να πάρω και εγώ.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΧΑΤΖΗΣ (Νομός Φλώρινας): Τόνισα ιδιαίτερα τα χαμηλότοκα δάνεια, πριν από τα άτοκα. Όσον αφορά τη φύλαξη των συνόρων, η Ελλάδα έχει πρόβλημα ανεργίας και δεν μπορεί να δέχεται άλλα εργατικά χέρια, που θα αυξήσουν την υπάρχουσα ανεργία. Πρέπει, πρώτα να αντιμετωπίσουμε την ανεργία στην Ελλάδα και μετά να βοηθήσουμε τους άλλους.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΚΑΤΡΑΒΑ (Α' Αθηνών): Για όσους αναφέρθηκαν στο πρόβλημα της αστυφιλίας, θα ήταν καλό να προσθέσουμε ότι η ίδρυση πνευματικών κέντρων και, γενικά, των απαραίτητων κτιρίων, πρέπει να γίνεται ανάλογα με τα συγκριτικά πλεονεκτήματα. Όχι να ιδρύουμε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., όπου και όπου. Οι υπεύθυνοι δεν πρέπει να παρασύρονται από τοπικιστικές αντιλήψεις και διάφορα μικροσυμφέροντα.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Καδιανάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΔΙΑΝΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Κύριε Πρόεδρε, εκπροσωπώ τον νομό Ηρακλείου. Ίσως τα λόγια μου θα είναι σκληρά, όμως, εγώ ξέρω να λέω την αλήθεια και αυτό θα κάνω και τώρα. Πιστεύω ότι η αλήθεια πονάει αυτούς που θα ξεγυμνώσει.

Το θέμα μου σχετίζεται με τη σημερινή πολιτική, που κατά τη γνώμη μου πηγάει από τη διαφθορά και η διαφθορά πηγάει από τη σημερινή πολιτική. Με βάση αυτό τον προβληματισμό, θα κάνω μια αναφορά στους πολιτικούς και στην πολιτική.

Όλοι μας γνωρίζουμε πόσο διεφθαρμένοι είναι οι σημερινοί πολιτικοί. Όλοι κοιτούν το προσωπικό τους συμφέρον, αδιαφορώντας για το λαό και τη χώρα. Είναι οι μεγαλύτεροι ηθοποιοί στο μεγάλο θέατρο, που ονομάζεται πολιτική.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Καδιανάκη, μήπως θα πρέπει να αμβλύνουμε τη φράση σας «διεφθαρμένοι»; Είναι πολύ βαριά. Πέστε αδιαφορία, ιδιοτέλεια, αλλά το «διεφθαρμένοι» είναι βαριά έκφραση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΔΙΑΝΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Είναι οι μεγαλύτεροι ηθοποιοί στο θέατρο που ονομάζεται πολιτική. Έχουν κομπάρσους όλους αυτούς, που αποζητούν το ρουσφέτι, αλλά θεατές σε κάθε παράσταση είμαστε εμείς και το αντίτιμο είναι η ψήφος. Πρέπει να γνωρίζετε πως αυτό το θέατρο θα έχει πάντα τους καλύτερους ηθοποιούς, τους περισσότερους κομπάρσους και θα είναι πάντα γεμάτο.

Γι' αυτό, προτείνω καλύτερη παιδεία, ώστε να επιτυγχάνεται καλλιέργεια της κριτικής σκέψης, πάταξη της πολιτικής διαφθοράς, περικοπή των υψηλών μισθών των πολιτικών και των βουλευτών. Η επιλογή των υποψηφίων βουλευτών να γίνεται από το λαό και όχι από τα κόμματα.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αικατερίνη Πούλιου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΟΥΛΙΟΥ (Νομός Κοζάνης): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι, εκπροσωπώ το Νομό Κοζάνης και ζω σ' ένα χωριό, στους πρόποδες των Καμβουνίων, το νοτιότερο χωριό του νομού. Οι εγγεγραμμένοι κάτοικοι είναι γύρω στους 800, αλλά οι περισσότεροι από τους μισούς ζουν αλλού. Ποιος είναι ο λόγος ή μάλλον οι λόγοι, που συμβαίνει αυτό; Πάρα πολλοί.

Πρώτος και κυριότερος η ανεργία, που επικρατεί τα τελευταία χρόνια. Η μία επιχείρηση κλείνει μετά τη άλλη και αυτές που μένουν ανοιχτές απασχολούν, κυρίως, την οικογένεια και κάποιους κοντινούς συγγενείς του ιδιοκτήτη. Μερικοί κάτοικοι αναγκάζονται να πηγαioέρχονται στην Πτολεμαΐδα, για να έχουν ένα μεροκάματο. Θα με ρωτήσετε, βέβαια, γιατί δε μένουν εκεί. Μα γιατί άλλο; Γιατί δε φθάνει ο μισθός. Τουλάχιστον στο χωριό έχουν ένα σπίτι δικό τους και δε χρειάζεται να πληρώνουν ενοίκιο. Για πόσο, όμως, θα συνεχιστεί αυτό;

Ακόμη και η κτηνοτροφία έχει χάσει την παλιά της αίγλη. Όλο και λιγότεροι ασχολούνται μ' αυτή, γιατί πλέον ο παραδοσιακός τρόπος δεν αποδίδει και για να φτιαχτεί μία σύγχρονη μονάδα χρειάζονται πολλά χρήματα, που είναι δύσκολο να βρεθούν. Ευτυχώς, η γεωργία ανθεί και, κυρίως, η παραγωγή καπνού, αφού όλο και περισσότερες οικογένειες ασχολούνται μ' αυτήν.

Ένας άλλος και εξίσου σημαντικός λόγος είναι ότι το χωριό είναι πολύ μακριά από αστικά κέντρα. Οι μαθητές του Λυκείου για να μπορέσουμε να πάμε στο σχολείο, πρέπει κάθε μέρα να κινούμαστε σαράντα χιλιόμετρα για να πάμε και σαράντα χιλιόμετρα για να γυρίσουμε. Τα φροντιστήρια είναι πολύ μακριά και ούτε οι μαθητές της Γ' Λυκείου δεν πηγαίνουν. Αφού να φανταστείτε, πως ούτε φροντιστήρια Αγγλικών δε λειτουργούν στο χωριό, με αποτέλεσμα κάνα παιδί να μην γνωρίζει Αγγλικά. Για πολύ καλή μας τύχη, λειτουργεί δημοτικό σχολείο στο χωριό, που από τους εξήντα μαθητές που είχε πριν από 4 χρόνια, έμειναν σήμερα είκοσι οκτώ.

Επιπλέον, η Αστυνομία και η Πυροσβεστική είναι πολύ μακριά και δε φθάνουν έγκαιρα, όταν τους χρειάζομαστε. Το κοντινότερο κέντρο υγείας απέχει σαράντα χιλιόμετρα, ενώ για κάποιο σοβαρό περιστατικό το νοσοκομείο απέχει εξήντα πέντε χιλιόμετρα και τις περισσότερες φορές είναι πολύ αργά για να μεταφερθεί ο ασθενής.

Τα σοβαρότερα προβλήματα τα αντιμετωπίζουμε το χειμώνα. Όταν χιονίσει, το χωριό μένει για πολλές μέρες αποκλεισμένο. Φέτος, έμεινε αποκλεισμένο 4 ημέρες τα Χριστούγεννα και μία εβδομάδα στις αρχές του Φλεβάρη. Επειδή είναι απομακρυσμένο από πόλεις, στερούμαστε τη διασκέδαση. Δεν υπάρχουν ούτε βιβλιοθήκες ούτε κινηματογράφοι ούτε καφετέριες, παρά μόνο μικρά μαγαζιά, όπου συχνάζουν οι ηλικιωμένοι. Για όλα αυτά, ευθύνεται και το κράτος, που αξιοποιεί τα χρήματα που προορίζονται για δημόσια έργα, μόνο στα αστικά κέντρα. Μόνο μετά από το σεισμό της

13ης Μαΐου 1995, έγιναν κάποια έργα, χρηματοδοτούμενα από το κράτος.

Ακούμε την εκάστοτε κυβέρνηση να μιλά για αποκέντρωση. Όμως εγώ βλέπω συνεχώς αύξηση της αστυφιλίας και ερήμωση των χωριών. Μήπως οι κυβερνήσεις αδυνατούν να βοηθήσουν; Όχι βέβαια, απλά ξέρουν να μένουν στα λόγια και να μην προχωρούν στα έργα. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να προβάλλουν τον εαυτό τους. Πρέπει να ξέρουν ότι οι άνθρωποι αγαπούν τον τόπο τους, όμως δεν υπάρχουν κίνητρα για να μείνουν και έτσι πηγαίνουν εκεί μόνο για διακοπές.

Και εγώ, που τώρα μένω στο χωριό, ξέρω πως σε δύο χρόνια, είτε περάσω είτε δεν περάσω σε κάποια σχολή, θα φύγω. Να μείνω να κάνω τι; Πώς να ζήσω, με τι λεφτά; Πρέπει να δουλέψω και γι' αυτό πρέπει να φύγω. Με την παρούσα κατάσταση δεν υπάρχει τρόπος για να μείνω, αλλά αν αλλάξει προς το καλύτερο, ίσως μπορέσω. Πότε θα γίνει αυτό; Μάλλον ποτέ. Ποτέ δε θα δω το χωριό μου να ξαναζωντανεύει. Μάλλον θα ερημώνει συνεχώς, μέχρι που να μην μείνει κανείς.

Γι' αυτό θέλω μέσα από την ευκαιρία που μου δίνεται από τη Βουλή των Εφήβων, να πω τη γνώμη μου γι' αυτό το ζήτημα, μήπως και κάποιοι ευαισθητοποιηθούν και βοηθήσουν. Όλοι πρέπει να συμβάλουμε στη λύση αυτού του προβλήματος, τόσο οι κάτοικοι των χωριών και των πόλεων, όσο και οι κυβερνήσεις. Οι κάτοικοι των χωριών μπορούμε να βοηθήσουμε καταβάλλοντας προσπάθεια να μείνουμε στον τόπο μας και πιέζοντας τις κυβερνήσεις να βοηθήσουν. Οι κάτοικοι των πόλεων, χρηματοδοτώντας κάποια έργα και επιστρέφοντας όσο περισσότεροι μπορούν στα χωριά. Τη μεγαλύτερη, όμως, βοήθεια μπορούν να την προσφέρουν οι κυβερνήσεις, βοηθώντας οικονομικά και ηθικά τους κατοίκους της υπαίθρου. Στο χέρι τους είναι να κάνουν την υπαίθρο να αναπτυχθεί οικονομικά. Να δώσουν οικονομικά στηρίγματα στους αγρότες, ώστε να νιώσουν ότι ανταμείβεται ο κόπος και η αγωνία τους. Τα τελευταία χρόνια υπάρχει ένα πρόβλημα χρηματοδότησης νέων αγροτών μέχρι 28 ετών, όμως τι να κάνει ένας 35άρης; Επίσης, μπορούν να προωθήσουν τον τουρισμό της υπαίθρου. Στο χωριό μου υπάρχει ένα πανέμορφο δάσος από έλατα και ένα σπήλαιο αναξιοποίητο. Υπάρχουν και άλλοι τρόποι για να αναπτυχθεί οικονομικά η υπαίθρος, γιατί κάθε χωριό, κάθε κομμάτι εξοχής είναι και ένα θησαυροφυλάκιο.

Ένα σημαντικό θέμα είναι η ύπαρξη της κατάλληλης ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης. Υπάρχουν τα αγροτικά ιατρεία, αλλά τι βοήθεια μπορούν να προσφέρουν όταν ένας γιατρός εξυπηρετεί 10 χωριά; Τόσοι αποφοιτούν από τις ιατρικές σχολές, δύσκολο είναι να σταλεί ένας ακόμη γιατρός για να βοηθήσει την κατάσταση ή μήπως επιβαρύνεται οικονομικά το δημόσιο; Ακόμη και αν είναι έτσι, τι αξία έχει το χρήμα μπροστά σε ανθρώπινες ζωές. Αλλά εσείς, κύριοι βουλευτές, φαίνεται πως προτιμάτε να δίνετε τα λεφτά για στρατιωτικούς σκοπούς

και όχι για την περίθαλψη των κατοίκων των χωριών. Πιστεύω πως η τοποθέτησή μου θα κάνει μερικούς να ευαισθητοποιηθούν και να βοηθήσουν την ανάπτυξη της υπαίθρου. Όλοι πρέπει να καταλάβουμε πως η ψυχή της Ελλάδας είναι η υπαίθρος, πως η δόξα για την ομορφιά της Ελλάδος οφείλεται στην υπαίθρο, πως Ελλάδα είναι ότι περικλείεται από τον Έβρο και το Αιγαίο ως το Ιόνιο, από τη Ροδόπη και τις Πρέσπες ως την Κρήτη.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Πούλιου, με μεγάλη γλαφυρότητα μας περιέγραψε τα προβλήματα της περιφέρειας και του χωριού, αυτά, όμως, είναι προβλήματα τοπικού ενδιαφέροντος και όχι της κεντρικής εξουσίας. Θα πρότεινα, λοιπόν, να κάνει μια πρόταση στο Δήμαρχο της περιοχής, να κάνει ένα δημοτικό συμβούλιο νεολαίας, να του θέτετε τα προβλήματα και κάποια από αυτά να λύνονται.

Ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτρης Ανυφαντάκης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΥΦΑΝΤΑΚΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, όλοι καταλαβαίνουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα χωριά, νομίζω όμως ότι δεν είναι δυνατόν σε ένα χωριό 500 κατοίκων να γίνουν γυμνάσιο, γυμναστήριο κ.ά.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Για όλα αυτά χρειάζεται προγραμματισμός από τη Νομαρχία.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΟΥΛΙΟΥ (Νομός Κοζάνης): Τα προβλήματα που είπα δεν είναι μόνο για το χωριό μου και άλλα κοντινά χωριά. Δε νομίζω ότι τα παιδιά πρέπει να διανύουν 40 χιλιόμετρα, για να πάνε στο γυμνάσιο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΚΑΤΡΑΒΑ (Α' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, όλοι οι πολίτες είναι φορολογούμενοι και, επομένως, έχουν ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση, στη διαβίωση και παντού. Πολλές φορές βλέπουμε τα προβλήματα σαν σύνολο, είναι όμως απαραίτητο, κάποιες φορές, να βλέπουμε τον καθένα ξεχωριστά για να καταλάβουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε.

ΜΑΡΙΑ ΣΦΟΥΓΚΑΤΟΥ (Νομός Ξάνθης): Κύριε Πρόεδρε, δεν μου άρεσε αυτό που είπατε, ότι δηλαδή η συνάδελφος αναφέρθηκε συγκεκριμένα στο χωριό της. Γιατί, επειδή ανέφερε το όνομα του χωριού της; Όλα τα χωριά έχουν τέτοια προβλήματα.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Εγώ ανέφερα ότι είναι θέματα τοπικά, τα οποία μπορούν να λυθούν από τη νομαρχιακή ή τοπική αυτοδιοίκηση.

Ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Μπάρκας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΡΚΑΣ (Νομός Πρεβέζης): Θα ήθελα να συμφωνήσω με το συνάδελφο που μίλησε προηγουμένως, γιατί δεν είναι δυνατόν να ιδρυθεί γυμνάσιο σε κάθε χωριό. Διαφωνώ, όμως, με το επιχείρημά του, γιατί αν δημιουργηθεί γυμνάσιο για ένα χωριό, όπου θα παρακολουθούν 40 μαθητές, πώς αυτοί οι μαθητές θα συναγωνιστούν τα γυμνάσια της Αθήνας, όπου σε κάθε τάξη υπάρχουν 200 μαθητές;

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαυρομάτα Τσιούδα.

ΜΑΥΡΟΜΑΤΑ ΤΣΙΟΥΔΑ (Νομός Σερρών): Κύριε Πρόεδρε, το πρόβλημα που αναφέρθηκε για τα χωριά το αντιμετωπίζουν όλα. Η ζωή εκεί είναι πάρα πολύ δύσκολη, ειδικά για τα παιδιά. Θα πρέπει από την πολιτεία να δοθούν κίνητρα. Ανέφερε η συνάδελφος ότι στο χωριό της ασχολούνται με τα καπνά. Σήμερα τα καπνά έχουν πολύ μεγάλο πρόβλημα, δε χρηματοδοτούνται και οι τιμές είναι πολύ χαμηλές. Η ζωή είναι πολύ δύσκολη. Θα πρέπει να δοθούν κίνητρα, τουλάχιστον οικονομικά, για να μπορέσουμε να ανεβάσουμε το επίπεδο της επαρχίας.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Άννα Πνα έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΠΝΑ (Νομός Χαλκιδικής): Κύριε Πρόεδρε, συγκεντρωθήκαμε εδώ για να εκφράσουμε τις απόψεις μας, μέσα από ένα θεσμό, που καθιερώθηκε εδώ και λίγα χρόνια και δίνει την ευκαιρία στους νέους να συμμετέχουν, έστω και για λίγες μέρες στα κοινά. Νοιώθω περήφανη που είμαι μέλος της Βουλής των Εφήβων, της Βουλής των Ελλήνων, νοιώθω περήφανη που είμαι Ελληνίδα, που κατάγομαι από τη χώρα που γεννήθηκε η δημοκρατία. Έρχομαι από ένα μακρινό χωριό της Χαλκιδικής, τον Ταξιάρχη, ένα χωριό που άρχισε να εκσυγχρονίζεται, μόλις πριν από λίγα χρόνια. Γι' αυτό το χωριό έγραφα στην έκθεσή μου και μέσα από αυτή θέλω να θίξω το πολύ σοβαρό θέμα της αστυφιλίας. Πρόκειται για ένα φαινόμενο, που απειλεί τη χώρα μας και χιλιάδες απομονωμένα χωριά βρίσκονται στο έλεος του θεού, χωρίς καμμία βοήθεια από την πολιτεία. Χωριά ξεχασμένα από το χάρτη, με λιγιστούς κατοίκους, προσπαθούν με δυσκολία να επιβιώσουν. Χωριά, που έχουν τη δυνατότητα να αναπτυχθούν αρκεί να συμβάλει σε αυτό η πολιτεία.

Είναι αλήθεια ότι στις πόλεις δίδονται σε όλους μεγαλύτερες και περισσότερες ευκαιρίες. Όμως, η Ελλάδα μοιάζει με έναν άνθρωπο, με γιγαντιαίο κεφάλι και αδύναμα μέλη. Το γιγαντιαίο κεφάλι είναι τα μεγάλα αστικά κέντρα και τα αδύναμα μέλη, τα χωριά μας. Γι' αυτό θα πρέπει όλοι να βοηθήσουμε στην αναγέννηση της επαρχίας. Θα πρέπει όλοι εμείς, οι νέοι, να ενώσουμε τη φωνή μας, να διαμαρτυρηθούμε, να επαναστατήσουμε με ειρηνικό πάντοτε τρόπο, να γίνουμε μια γροθιά, που θα κτυπήσει με δύναμη αυτό το πρόβλημα στην Ελλάδα.

Έφηβοι Βουλευτές, όλοι το θέλουμε και όλοι το μπορούμε. Ας προσπαθήσουμε για μια καλύτερη Ελλάδα, χωρίς καυσαέρια, χωρίς νεκρά χωριά, μια Ελλάδα άξια του πολιτισμού της, γεμάτη δύναμη και ζωντάνια. Για μια Ελλάδα, που πρέπει να βρεθεί στη θέση που πραγματικά ανήκει. Για αυτό, ναι στην επαρχία, όχι στην αστυφιλία.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Πράγματι, η ελληνική επαρχία μαστίτζεται από το φαινόμενο της αστυφιλίας.

Ο Έφηβος Βουλευτής Ευριπίδης Τσακιρίδης έχει το λόγο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΤΣΑΚΙΡΙΔΗΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Θα ήθελα να πω προς τους συναδέλφους που μίλησαν, ότι τα χιλιάδες χωριά μετά βίας συγκεντρώνουν τους ψηφοφόρους που συγκεντρώνει η Α' Αθήνας.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Αναστασίου έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Α' Πειραιά): Κύριε Πρόεδρε, είναι ωραίες οι προτάσεις για τη δημιουργία των σχολείων, για την αποκέντρωση κ.λπ. Έχουμε σκεφθεί, όμως, το οικονομικό κόστος; Η Ελλάδα έχει ένα μεγάλο έλλειμμα, κάνουμε μια αγωνιώδη προσπάθεια και οι κοινωνικές μάζες διαμαρτύρονται για επιπρόσθετους φόρους. Προσπαθούμε να ενταχθούμε σε μια νομισματική και οικονομική ένωση. Μπορεί, βέβαια, κάποιοι να διαφωνούν με αυτό.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Άννα Πνα.

ΑΝΝΑ ΠΝΑ (Νομός Χαλκιδικής): Δεν έχουν καταλάβει οι περισσότεροι ότι η Ελλάδα ουσιαστικά «κινδυνεύει».

Αν συνεχισθεί η αστυφιλία, η επαρχία θα μείνει τελείως ερημωμένη, γιατί με αυτές τις προοπτικές κανένας δεν μπορεί να ζήσει.

Είναι μερικά χωριά που δεν μπορούν να επιβιώσουν.

Το δικό μας το χωριό αυτή τη στιγμή είναι κάπως εκσυγχρονισμένο. Είναι όμως και χωριά που είναι πραγματικά στο «έλεος του Θεού».

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Αναστασίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Α' Πειραιά): Ήθελα να αναφερθώ στο οικονομικό κόστος. Δεν άκουσα καμία πρόταση για το πού θα βρούμε τα χρήματα.

Μήπως και δεν πρέπει να τα περιμένουμε όλα από το κράτος;

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ασπασία Αδαμοπούλου.

ΑΣΠΑΣΙΑ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ημαθίας): Θα ήθελα, κατ' αρχάς, να απευθύνω ένα χαιρετισμό στον κ. Πρόεδρο και σε όλους τους συναδέλφους Έφηβους Βουλευτές. Πριν ξεκινήσω, θα ήθελα να αναφέρω ότι το θέμα, το οποίο διαπραγματεύτηκα, ήταν η καταπάτηση των δικαιωμάτων του παιδιού. Θα παρομοιάζε κανείς το παιδί με μια πηγή απ' όπου αναβλύζει νερό ζωής. Μια πηγή που δροσίζει τα μολυσμένα χόματα του κόσμου, που όλοι εμείς φτιάξαμε, που όλοι εμείς καταστρέψαμε.

Αναλογιστήκαμε ποτέ, αν κάποια παιδιά δεν ζουν, αλλά απλώς υπάρχουν;

Αναλογιστήκαμε ποτέ, αν κάποια παιδιά υποφέρουν, πεινούν, αρρωσταίνουν και πεθαίνουν δίπλα μας;

Αναλογιστήκαμε, έστω, αν για όλα αυτά είμαστε και εμείς υπεύθυνοι;

Όσο και αν μας ξαφνιάζει η εικόνα ενός παιδιού στο πεζοδρόμιο, είναι η σκληρή και τραγική πραγματικότητα. Πολλά κορίτσια που φορούν γυναικείες στολές και αγόρια που φορούν μάσκες χαράς στο πρόσωπο κλείνονται στα υγρά κελιά των φυλακών για πορνεία. Οι εκμεταλλευτές τους, όμως, είναι ελεύθεροι. Και να, που πάλι η δικαιοσύνη δεν επιτελεί το ύψιστο έργο της.

Αναρωτιέμαι, αν σκεφτήκαμε ποτέ τα παιδιά των «Μαύρων». Τα παιδιά τους πεθαίνουν και εκείνοι είναι αδύναμοι να τα σώσουν, γιατί το τρένο έχει πάρει, ήδη, το δρόμο προς ... το ΘΑΝΑΤΟ. Δεν αξίζει, άραγε, να σώσει κανείς ένα παιδί που το μόνο που ζητάει είναι ... απλώς ΝΑ ΖΗΣΕΙ; Δεν αξίζουν, άραγε, περισσότερο οι ψυχές αυτών των παιδιών από την αποστολή ενός δορυφόρου στο διάστημα ή από την κατασκευή πολεμικού υλικού, από την κατασκευή του ΘΑΝΑΤΟΥ;

Προβληματίζομαι αν συγκινήθηκε κανείς μας πραγματικά, όταν αντίκρουσε χιλιάδες αθώες παιδικές ψυχές να κείτονται στα αιματοβαμμένα χώματα του Κοσόβου. Συλλογίστηκε κανείς μας εκείνες τις παιδικές ψυχές που υπέφεραν και έζησαν όλα τα δεινά του πολέμου;

Δυστυχώς, μας συγκινούν μόνο τα δεινά που χτυπάνε την πόρτα του δικού μας σπιτιού. Αδιαφορούμε, ακόμα και για τα παιδιά. Όλοι μας κάποτε θα αφήσουμε τον υλικό τούτο κόσμο στα χέρια των παιδιών μας.

Αναρωτηθήκαμε, τι κόσμο θα τους αφήσουμε; Πιστέψτε με, σκέφθηκα πολλές φορές –γιατί κλαίω και κραυγάζω όταν βλέπω τη ζωή, το μέλλον, την πρόοδο αυτού του κόσμου, να γίνεται παιχνίδι στα χέρια των ισχυρών και δήθεν πλανηταρχών– ποιες είναι οι ενέργειές σας, υψηλά ιστάμενοι, εκλεγμένοι από το λαό, όταν δίπλα μας πεθαίνουν χιλιάδες παιδιά;

Οι προτάσεις μου, λοιπόν, για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων αυτών των παιδιών είναι, κατ' αρχάς, οι επισκέψεις σε ορισμένους χώρους άσχημων συνθηκών ζωής, όπως οι προσφυγικοί καταυλισμοί, ώστε να μπορούμε στο πετσί του πόνου τους και επιπλέον η προβολή σχετικών εκπομπών από τα Μ.Μ.Ε., πράγμα το οποίο θα εναισθητοποιούσε, αλλά και θα ενημέρωνε, τόσο τα παιδιά, όσο και τους γονείς.

Τέλος, θα παρακαλούσα όλους εσάς τους υψηλά ιστάμενους να κάνετε ένα διάλογο με την καρδιά, την ψυχή και τη συνείδησή σας και όταν βρείτε το χρόνο, ρωτήστε την, τι είναι άνθρωπος και αν υπάρχουν τελικά σήμερα άνθρωποι.

(Στο σημείο αυτό έγινε διακοπή της συνεδρίασης για πέντε λεπτά)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Παρακαλώ πολύ να είστε πιο σύντομοι, για να προλάβουν να εκφράσουν τις απόψεις τους όλα τα παιδιά.

Η Έφηβος Βουλευτής Σταυρούλα Ρεμπούλη έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΡΕΜΠΟΥΛΗ (Νομός Δωδεκανήσου): Ζω σ' ένα πανέμορφο ακριτικό νησί της Δωδεκανήσου, τη Λέρο, με μακραίωνη ιστορία, αφού το νησί ήταν ήδη από τα νεολιθικά χρόνια κατοικημένο.

Οι πρώτοι κάτοικοι του νησιού ήταν οι Λέλεγες και αυτούς τους διαδέχθηκαν οι Κάρες, οι Δωριείς και τέλος, οι Μιλήσιοι. Κατά τη μακεδονική κυριαρχία και τη ρωμαϊκή κατάκτηση ακολούθησε την τύχη των άλλων Δωδεκανήσων και κυρίως της Ρόδου. Το 1527 έπεσε στα χέρια των Τούρκων και το 1912 το κατέλαβαν οι Ιταλοί και το μετέτρεψαν σε ναυτική βάση. Κατά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο από τους συνεχείς βομβαρδισμούς έπαθε μεγάλες καταστροφές. Το 1947, μετά από τόσους αιώνες σκλαβιάς, ενώθηκε με τη μητέρα Ελλάδα, αφού κατάφερε να διατηρήσει αναλλοίωτα τη γλώσσα, τη θρησκεία, την παράδοση, τα ήθη και έθιμα και κυρίως την πίστη για λευτεριά. Η προσάρτησή της ολοκληρώθηκε το 1948, συμπληρώνοντας σήμερα 51 ολόκληρα χρόνια ελεύθερης και ειρηνικής ζωής.

Ο πολιτισμός, το τραγούδι και η μουσική από τα παλιά χρόνια ως τώρα είναι η κύρια αγάπη των κατοίκων της Λέρου. Κάθε εκδήλωση κοινωνική ή θρησκευτική καταλήγει σε πανηγύρι με το τυπικό που πατροπαράδοτα οι ντόπιοι κρατούν με αγάπη και περηφάνεια.

Στην κορυφή του λόφου βρίσκεται το περίφημο Κάστρο της Παναγιάς. Το Κάστρο της Παναγιάς κτίστηκε στα μέσα των βυζαντινών χρόνων.

Ζω συνέχεια δίπλα στη θάλασσα, απολαμβάνοντας άλλοτε τη γαλήνια και άλλοτε την άγρια ομορφιά της. Πολλές φορές, όμως, αισθάνομαι απογοητευμένη, γιατί διαπιστώνω μια εγκατάλειψη λόγω της γεωγραφικής απομάκρυνσης του νησιού, αφού οι συγκοινωνίες δεν είναι τακτικές, ιδιαίτερα τους χειμερινούς μήνες. Αυτό δυσκολεύει τις μετακινήσεις από και προς το νησί, με αποτέλεσμα να μη μπορούν οι κάτοικοι να αξιοποιούν τον ελεύθερο χρόνο τους. Έτσι είναι πολύ δύσκολο να κάνουν εκδρομές, να γνωρίσουν τόπους, ιστορία, μνημεία και νοοτροπίες άλλων ανθρώπων και γενικά δεν υπάρχει απόδραση από την καθημερινότητά τους.

Συγχρόνως στερεί τη δυνατότητα σ' όλους εκείνους που θα ήθελαν να επισκεφτούν και να γνωρίσουν το νησί. Για να έλθει κανείς στο νησί, ξεκινάει από τον Πειραιά και ανάλογα με το πόσο «άγονη» θα είναι η γραμμή του δρομολογίου φτάνει σε 13-14 ώρες. Η σοβαρότερη, όμως, επίπτωση των προβλημάτων της συγκοινωνίας είναι ότι δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν έγκαιρα διάφορα επείγοντα περιστατικά υγείας.

Οι λιγιστοί τουρίστες που έρχονται στο νησί από το εξωτερικό. Θεωρούνται από όλους ήρωες, γιατί υφίστανται πολύ μεγάλη ταλαιπωρία για να φθάσουν. Έρχονται από τις πατρίδες τους με πτήσεις «charters» στη Ρόδο ή στην Κω και από 'κει ναυλώνουν μικρά παραβάκια ή ταξιδεύουν με το πλοίο της γραμμής που μπορεί να περνάει μετά από πολλές ώρες ή και μέρα ακόμη και φθάνουν εξαντλημένοι. Καταλαβαίνετε πόσο άσχημο είναι αυτό και τι αντίκτυπο έχει στο εξωτερικό.

Θεωρώ, λοιπόν, άδικη και εγκληματική αυτή την εγκατάλειψη εκ μέρους του κράτους, γι' αυτό προτείνω άμεση και εύκολη σύνδεση με τα γύρω νησιά που σήμερα είναι σχεδόν ανύπαρκτη και φυσικά πιο γρήγορη και τακτική συγκοινωνία με το κέντρο. Το πλοίο ας μην περνά από πολλά νησιά. Έτσι θα μειωθεί κατά πολύ ο χρόνος διάρκειας του ταξιδιού.

Η Λέρος διαθέτει ένα μικρό αεροδρόμιο. Μπορούν να προσγειωθούν σ' αυτό μικρά αεροπλάνα 18 θέσεων. Το αεροδρόμιο δεν διαθέτει φωτισμό. Σε περίπτωση σοβαρού περιστατικού τη νύχτα δεν μπορεί να προσγειωθεί αεροπλάνο.

Πρόπερσι έχασε τη ζωή του ένας συμμαθητής μας, επειδή δεν μπορούσε να προσγειωθεί αεροπλάνο λόγω έλλειψης φωτισμού. Ο τρόπος διαμαρτυρίας μας ήταν «κατάληψη» του σχολείου μας. Είχαμε συμπαράσταση από παντού. Όλοι οι δημόσιοι φορείς μας έδωσαν υποσχέσεις, πως η πολιτεία θα μεριμνήσει. Δυστυχώς, όμως, το πρόβλημα ξεχάστηκε. Ας μην ξαναθρηνησουμε θύματα γι' αυτόν το λόγο.

Δίπλα στην όμορφη Λέρο βρίσκεται και το ιερό νησί της Αποκαλύψεως, η Πάτμος. Αν γινόταν διαπλάτυνση του αεροδρομίου, θα βοηθούσε πολύ στην ανάπτυξη του τουρισμού του νησιού και της γύρω περιοχής. Η πολιτεία μπορεί και πρέπει να βοηθήσει προς αυτήν την κατεύθυνση.

Επίσης, για την αλματώδη ανάπτυξη του τουρισμού στο νησί, προτείνω οι αρμόδιοι φορείς, πέρα από τη διαφημιστική καμπάνια που θα κάνουν σε Ελλάδα και εξωτερικό για την προβολή του νησιού, να φροντίσουν για καλύτερο οδικό και αποχετευτικό δίκτυο καθώς και για την καλύτερη ποιότητα του νερού.

Όλοι οι μαθητές της Λέρου, κάθε βαθμίδας, απευθύνουμε έκκληση στην πολιτεία και της ζητούμε να μας φτιάξει χώρους άθλησης. Στερούμαστε γυμναστηρίου, κολυμβητηρίου. Γιατί να μην έχουμε και εμείς δικαίωμα στην άθληση;

Επίσης, ένα σημαντικό πρόβλημα στο νησί είναι και η ανεργία. Πολλοί νέοι αναγκάζονται να φεύγουν για τα μεγάλα αστικά κέντρα για αναζήτηση εργασίας. Ας μην ερημωθεί η Λέρος, όπως τα γύρω μικρότερα νησιά. Μπορούμε να προλάβουμε αυτό το κακό. Αρκεί η πολιτεία να το θελήσει και να μεριμνήσει. Η πολιτεία πρέπει να το σκεφτεί σοβαρά αυτό και να διαθέσει χρήματα για την εκπαίδευση των νέων στα νησιά, γιατί αυτοί θα υπερασπιστούν τα σύνορά μας, αν χρειαστεί, στην ευαίσθητη περιοχή που ζούμε.

Οι περισσότεροι κάτοικοι του νησιού εργάζονται στο Κρατικό Θεραπευτήριο. Στα μελλοντικά σχέδια της πολιτείας είναι και η μεταφορά του ψυχιατρείου. Αυτό θα αποβεί μοιραίο για το νησί και θα το οδηγήσει σε κάθε είδους μαρασμό. Αγαπώ τον τόπο μου και δεν θα ήθελα να τον δω να μαραζώνει. Απεναντίας, θα αγωνιστώ με κάθε τρόπο, ώστε να αποκαταστήσω την «κοινή φήμη» που έχει σε παγκόσμιο επίπεδο λόγω του ψυχιατρείου.

Απευθύνω, λοιπόν, έκκληση προς τα Μ.Μ.Ε. και προς κάθε είδος εντύπου να κάνουν αφιερώματα στο πανέμορφο, αλλά πολύ παρεξηγημένο αυτό νησί. Είμαι

σίγουρη πως αν το επισκεφθούν θα τους καταγοητεύσει. Και θα ήθελα στις 9 Μαρτίου του επομένου έτους όλα τα Μ.Μ.Ε. (κρατικά και ιδιωτικά) να αναφέρουν στις ειδήσεις τους, αλλά και σε διαφημιστικά spots, πως αυτή την ημέρα τα Δωδεκάνησα ενσωματώθηκαν στη μητέρα Ελλάδα. Αλήθεια, γιατί φέτος κανένα κανάλι δεν πρόβαλε αυτό το γεγονός;

Μια άλλη διαπίστωση που κάνω ως νέος άνθρωπος είναι η περιορισμένη πολιτιστική και καλλιτεχνική ζωή, διασκέδαση και ψυχαγωγία. Αυτό είναι ένα σοβαρό μειονέκτημα, γιατί στερεί τους ανθρώπους από τις ανάγκες της ψυχής και τους στρέφει στην υποκουλτούρα. Βέβαια η τοπική κοινωνία έχει ένα σημαντικό ανθρώπινο δυναμικό, που μέσα από τον πολιτιστικό σύλλογο και τη θεατρική ομάδα έχει παρουσιάσει ένα αξιόλογο έργο και έχει αποσπάσει το θαυμασμό και τα θετικότερα σχόλια πολλών ειδικών. Αυτοί, όμως, οι άνθρωποι πρέπει να στηριχθούν ηθικά και οικονομικά, για να συνεχίσουν με αμείωτο ζήλο.

Όσον αφορά την εκπαίδευση στο νησί, λείπουν οργανωμένα φροντιστήρια, τεχνικές σχολές, Ι.Ε.Κ., σχολές ανώτατες, που δίνουν ίσες δυνατότητες μόρφωσης και ευκαιρίες σ' όλους τους νέους, ανεξάρτητα από οικογενειακή και κοινωνική προέλευση και οικονομική κατάσταση.

Υπάρχουν στο νησί πάρα πολλά μεγάλα κτίρια αναξιοποίητα, που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τη στέγαση πανεπιστημιακών σχολών. Εδώ και μερικά χρόνια ιδρύθηκε το Πανεπιστήμιο Αιγαίου. Η πολιτεία, εάν ήθελε, θα μπορούσε να φέρει κάποια τμήματα στο ακριτικό νησί μας, το οποίο σε τίποτε δεν υστερεί από τα άλλα νησιά.

Υπάρχει ένα θαυμάσιο ερειπωμένο θέατρο, που αν αναστηλωθεί θα μπορεί να λειτουργεί ως χώρος πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Επίσης, αρκετοί συνάνθρωποί μας χρειάζονται σχεδόν σε καθημερινή βάση να υποβάλλονται στη δοκιμασία της αιμοκάθαρσης. Έτσι είναι αναγκασμένοι να φεύγουν για τα μεγάλα αστικά κέντρα. Θα μπορούσε η πολιτεία να δημιουργήσει στο νοσοκομείο μας μια μονάδα τεχνητού νεφρού για την καλύτερη διεκκόλυση των κατοίκων μας.

Διαπιστώνω, ακόμη, ότι σε περιόδους όξυνσης των ελληνοτουρκικών σχέσεων, γεννιέται η ανησυχία στους κατοίκους λόγω της γεωγραφικής μας θέσης. Πιστεύω ότι οι δύο λαοί πρέπει να αναπτύξουν σχέσεις φιλίας, συνεργασίας και ειρήνης για να πάψουν να ανησυχούν και να φοβούνται.

Εμείς, τα παιδιά της Λέρου, έχουμε κάνει προσπάθειες προσέγγισης με τα παιδιά της περιοχής Γκιουλούκ της Τουρκίας και έχουμε ανταλλάξει γράμματα φιλίας μεταξύ μας με προτροπή των δασκάλων μας. Συγκεκριμένα, το σχολείο της Αγίας Μαρίας Λέρου έχει τιμηθεί με το βραβείο «ΠΕΚΤΣΙ», γι' αυτή τη σπουδαία πρωτοβουλία των δασκάλων και των μαθητών τους.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι πέρα από οποιαδήποτε αντίθεση

κατάσταση, υπάρχουν οι δυνατότητες επικοινωνίας, φιλίας και αλληλοαποδοχής των λαών μας για ένα καλύτερο μέλλον στο χώρο του Αιγαίου αλλά και της Ευρώπης.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγγελική Βιολιντζή.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΒΙΟΛΙΝΤΖΗ (Νομός Φθιώτιδας): Θα θέσω ένα θέμα που αναμφισβήτητα αποτελεί ένα πλήγμα για το ελληνικό κοινωνικοπολιτικό σύστημα σήμερα. Πρωταρχικά, πρέπει να επισημάνουμε πως η Ελλάδα μας είναι μια χώρα η οποία πρώτη καλλιέργησε το δημοκρατικό ήθος στους πολίτες της. Στα πλαίσια μιας δημοκρατικής ελληνικής κοινωνίας εντασσόταν και εντάσσεται αναμφίβολα η έννοια της έντιμης επαγγελματικής, κατά κύριο λόγο, αποκατάστασης. Τι γίνεται όμως με τη σημερινή ρουσφετολογία, που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην αναξιοκρατία; Το ρουσφέτι, λοιπόν, απλώνει βαθιά τις ρίζες του, θανατώνοντας καθημερινά τον πολιτικό μας βίο. Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός πως όλοι αντιλαμβανόμαστε τις δυσμενείς συνέπειες που επιφέρει η κυριαρχία της ρουσφετολογίας. Πρωταρχικά οι πολιτικοί, φορώντας το προσωπείο του κυβερνήτη που εκτελεί τις αποφάσεις του λαού, χειραγωγούν τις μάξες με αποκλειστικό στόχο την εξυπηρέτηση των προσωπικών τους συμφερόντων. Με αυτόν τον τρόπο ο χώρος της πολιτικής εμπορευματοποιείται και αυτοσκοπός των πολιτικών είναι η εξαγορά της ψήφου. Δυστυχώς, πολλές φορές στην πολιτική μας ιστορία των τελευταίων χρόνων αποπειραθήκαμε να τοποθετήσουμε το κομματικό μας συμφέρον πάνω από το συμφέρον του τόπου και μερικές φορές το πετύχαμε. Όμως και τότε και κάθε φορά που επαναλαμβάνεται αυτό το θλιβερό γεγονός, είναι βέβαιο πως μας προαναγγέλλει το θάνατο του πολιτικού ήθους μας. Το τραγικό έγκειται στο γεγονός, ότι αυτό το ήθος μαραϊνεται στη χώρα με τη μακρότερη πολιτική παράδοση, στη χώρα που συνέθεσε την πολιτική με την ηθική, την πνευματική και αισθητική καλλιέργεια, αφού οι λέξεις «πολιτισμός» και «πολιτική» είναι ομόρριζες. Παράλληλα, η αλλοτρίωση του ψηφοφόρου, όταν εξαγοράζεται η ψήφος του από κάποιον δημαγωγό πολιτικό, δεν συντελεί μόνο στην «εξαφάνιση» της πολιτικής βούλησής του, αλλά περιορίζει και την ατομική του ελευθερία, το ατομικό του δικαίωμα να λάβει μέρος στις πολιτικές διαδικασίες του τόπου του, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε επιρροή. Είναι αναγκαίο, λοιπόν, να υποβαθμίσουμε και να περιορίσουμε σε τέτοιο βαθμό τις προσωπικότητές μας με μοναδικό όφελος κάποια «εξυπηρέτηση»;

Ταυτόχρονα το ρουσφέτι οδηγεί αναπόφευκτα στη δυσαρμονία των σχέσεων μεταξύ των πολιτών της χώρας μας. Είναι αυτονόητο πως όλοι οι πολίτες επιδίδονται σε μια αέναη προσπάθεια να εξυπηρετηθούν, μέσω της ρουσφετολο-γίας, τα συμφέροντά τους. Κατά συνέπεια, επικρατεί ο ανταγωνισμός και όχι η ευγενής άμιλλα μεταξύ μας, με μοναδική σκέψη μας «ο θάνατός σου η ζωή μου». Ζούμε με ένα μόνιμο εξουθενωτικό άγχος, δηλαδή, με

ποιον τρόπο θα μπορέσουμε να ικανοποιήσουμε τα προσωπικά συμφέροντά μας, χωρίς να ενδιαφερόμαστε για το αν στην προσπάθειά μας αυτή καταπατούμε τα δικαιώματα των υπόλοιπων συμπολιτών μας. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο διαπλεκόμενων συμφερόντων, δεν είναι δυνατόν να ευδοκιμήσει κλίμα εμπιστοσύνης και αλληλεγγύης ανάμεσα στους πολίτες. Επομένως, όχι μόνο δεν συνεργάζονται, αλλά ο ατομοκεντρισμός εκδηλώνεται σε όλο του το μεγαλείο και επιπλέον παραγκωνίζεται οποιαδήποτε αξία, προκειμένου να επιτευχθούν οι προσωπικές φιλοδο-ξίες. Αυτό που χαρακτηρίζει τη σχέση ανάμεσα στους πολίτες είναι το γεγονός ότι έγινε «Homo homini lupus».

Έτσι η ελληνική κοινωνία βαδίζει με σταθερά βήματα προς την αλληλοεξόντωση των πολιτών, οι οποίοι απομονώνονται και επικοινωνούν μεταξύ τους με καχυποψία και συμβατικότητα. Εμείς οι νέοι είμαστε καθημερινά υποχρεωμένοι να συναναστρεφόμεστε με κίβδηλους φίλους, αφού είναι αδύνατον η αγνότητα, ο αλτρουϊσμός και ο ενθουσιασμός μας να μη δηλητηριαστούν από την αισχροκέρδεια, τον αριθμισμό και τον τυχοδιωκτισμό του κόσμου των μεγάλων.

Αν αναφερθούμε στις επιπτώσεις του ανεκδιήγητου φαινομένου της ρουσφετολογίας στον νευραλγικό τομέα της εργασίας, θα παρατηρήσουμε ότι αυτός νοσεί, αφού το φαινόμενο αυτό κυριαρχεί. Κατά συνέπεια, το ρουσφέτι καθίσταται τροχοπέδη στην κοινωνική πρόοδό μας.

Προτείνουμε, κατά πρώτο λόγο, το μετασχηματισμό του τρόπου σκέψης του Έλληνα. Είναι απαραίτητη η πλήρης μεταστροφή της νοοτροπίας του, η οποία τον οπισθοδρομεί, τον υποτάσσει, τον ετεροκατευθύνει. Ας συνειδητοποιήσει πως αυτοσκοπός δεν πρέπει να είναι το προσωπικό του όφελος που προκαλεί την καταρράκωσή του ως ανθρώπινου όντος και την οπισθοδρόμηση του λαμπρού πολιτισμού του. Μπορεί να διαπλάσει μια άρτια, ισχυρή και αυτόβουλη προσωπικότητα που δεν θα εξαρτάται από καμιά πολιτική επιρροή. Ομολογουμένως, για να κατορθωθεί η αλλαγή της στάσης ζωής του Έλληνα, πρέπει να επιδράσει καταλυτικά η παιδεία. Αυτή είναι δυνατόν να παρασχεθεί στους Έλληνες μέσω των πνευματικών ανθρώπων, που επιβάλλεται να ανταποκριθούν δυναμικά στις υποχρεώσεις της κοινωνικής τους αποστολής. Με τους λεπτούς και ευγενικούς τρόπους τους, έχουν την ικανότητα να μετατρέψουν τους στοχασμούς τους σε δράση, να μεταδώσουν νέα οράματα στους Έλληνες και να τους απαλλάξουν από την κοντόφθαλμη λογική τους. Πιστεύουμε πως μπορεί να φυσήξει για τον Νεοέλληνα ο άνεμος της ηθικής αναγέννησής του.

Είναι γεγονός πως για να αποκατασταθεί η πραγματική έννοια της δημοκρατίας στη χώρα μας πρέπει να υιοθετήσουμε ως στοιχείο ζωής την αξιοκρατία, που αποτελεί συνάμα μάχη για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Επιπλέον, οι νέοι πρέπει να μάθουν να είναι τίμιοι με τον εαυτό τους και αυτό σημαίνει τίμιοι προς το συνάνθρωπό τους. Συνεπώς, όπως δεν θέλουν να τους πάρει κάποιος άλλος τη θέση που τους αξίζει,

έτσι και αυτοί δεν πρέπει να παίρνουν από άλλους θέσεις, για τις οποίες δεν είναι άξιοι. Εξάλλου, δεν ταιριάζει στο αδούλωτο φρόνημα των νέων να γίνονται χαμερπείς και να προσκυνούν το ταπεινό συμφέρον, προκειμένου να καρπωθούν υλικά πρόσκαιρα οφέλη.

Όμως, η βελτίωση της νοσηρής αυτής κατάστασης δεν υπερβαίνει τις δυνατότητες μας. Χρειάζεται από όλους ευσυνειδησία και προσπάθεια για την κατάκτηση των στόχων μας με υπευθυνότητα και με ανιδιοτελή αγώνα. Πρέπει να αναλάβουμε ανανεωτική δράση για τον αφανισμό του ρουσφετιού. Το μέλλον αυτού του τόπου επαφίεται σε μας τους νέους, στην ευσυνειδησία μας.

Τελικά, προκύπτει ότι δεν πρέπει να συμβιβαστούμε με καμία κρατούσα νοοτροπία η οποία μας οπισθοδρομεί, αλλά έχουμε χρέος να ενεργοποιήσουμε τις δυνάμεις μας μέσα στις αντίξοες συνθήκες της εποχής, να ευαισθητοποιηθούμε και να κινητοποιηθούμε. Ο Μπέρτολ Μπρέχτ είχε πει « ας είμαστε ρεαλιστές, ας επιδιώκουμε το ανέφικτο». Επιτέλους ας βοηθήσουμε την Ελλάδα να «γευτεί» την ευημερία και την πρόοδο.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Χριστίνα Βρέντζου έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΡΕΝΤΖΟΥ (Νομός Ρεθύμνης): Αγαπητέ Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, Εκπρωσώπη την εκλογική περιφέρεια του νομού Ρεθύμνου.

Θα αναφερθώ σε ένα πρόβλημα που με απασχολεί ιδιαίτερα και μαστίζει την περιοχή μου, το Μυλοπόταμο. Η εγκληματικότητα δεν είναι κάτι το καινούργιο για την περιοχή μας. Υπήρχε και συνεχίζει να υπάρχει, όμως, με διάφορες μορφές: Χασισοκαλλιέργειες και εμπορία ναρκωτικών, παράνομη οπλοφορία και οπλοχρησία, ζωοκλοπές, ληστείες τραπεζών και καταστημάτων, βομβιστικές επιθέσεις, τεντιμποϊσμός, το κάμμο του Λυκείου του Περάματος. Κατηγορώ το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο της περιοχής, την απουσία της πολιτείας όχι μόνο στην επιβολή νόμων και ποινών, αλλά και στην ειδική διαπαιδαγώγηση των παιδιών της περιοχής.

Μια γενικότερη κρίση στην οικογένεια, η οποία συνίσταται σε παντελή αδιαφορία τόσο από την πλευρά των γονέων, όσο και από την πλευρά των νέων, έλλειψη αστυνόμευσης και ειδικά τις νυχτερινές ώρες.

Η ελαφρά τιμωρία των υπευθύνων για κάθε παράνομη πράξη οδήγησε στο σημείο του να αναδεικνύεται κάποιος, ανάλογα με το μέγεθος της σοβαρότητας της παράνομης ενέργειας που έχει φέρει σε πέρας. Ας μην ξεχνάμε γεγονότα τα οποία συνέβησαν μπροστά στα μάτια αξιωματούχων και εκπροσώπων της Κυβέρνησης χωρίς συνέπεια για το δράστη, γιατί κανείς δεν ξέρει ποτέ τίποτα. Αναφέρομαι χαρακτηριστικά στο Νομάρχη Ρεθύμνης, στην αδυναμία ολόκληρων χωριών να ψηφίσουν στις νομαρχιακές εκλογές. Αυτή δεν είναι κατάλυση του κράτους; Στατιστικά παρατηρείται αύξηση της εγκληματικότητας όταν καθυστερεί η πληρωμή των επιδοτήσεων.

Όλα τα παραπάνω έχουν ως

αποτέλεσμα την ανασφάλεια και το φόβο των κατοίκων, όπου συνήθως πολλοί ξέρουν και κανέναν δεν μιλά. Έχουμε αντικοινωνική αντίδραση και συμπεριφορά, συχνές προστριβές και συμπλοκές, με αποτέλεσμα τη δημιουργία της γνωστής βεντέτας. Υπάρχει ανάγκη και διάθεση αυτοάμυνας για προστασία πρώτα της ίδιας της ζωής των κατοίκων και μετά της περιουσίας τους.

Εξαιτίας της υπέρμετρης προβολής αυτών των πράξεων από τα ΜΜΕ δημιουργείται η αίσθηση ότι όλοι σ' αυτήν την περιοχή είναι κλέφτες και απατεώνας. Γιατί δεν κατονομάζονται οι δράστες; Όταν λέμε Μυλοπόταμο εννοούμε 15.000 κατοίκους, ένας όμως είναι ο δράστης. Ποιος;

Αυτό το φαινόμενο πρέπει να αντιμετωπιστεί. Κατ' αρχάς πρέπει να υπάρξει στήριξη των αγροτών όσον αφορά τόσο στο εισόδημα όσο και στην αγροτουριστική ανάπτυξη υπό δύο όρους: Η αγροτουριστική μονάδα πρέπει να διατηρηθεί τουριστική και μόνο και η πολιτεία να παρέχει τη δυνατότητα συνεχούς πληρότητας των μονάδων αυτών.

Επίσης, η σχολική φοίτηση πρέπει να είναι υποχρεωτική και να υπάρχουν ποινές για τους γονείς που σταματούν τα παιδιά από το σχολείο. Πρέπει να υπάρχουν προγράμματα στήριξης των οικογενειών από τα σχολεία. Πρέπει να υπάρξει παρέμβαση της πολιτείας με αθλητικά κέντρα και υποδομές για τους νέους, καταπολέμηση της ανεργίας, απομάκρυνση των αλλοδαπών που ενέχονται σε παράνομες πράξεις, τόνωση της παρουσίας τους κράτους, ώστε κάθε φιλήσυχος πολίτης να νιώθει ασφαλής.

Η περιοχή μας είναι δύσκολη και είναι δύσκολη επειδή είναι ζωντανή. Εμφανίζει βέβαια κάποιες ιδιαιτερότητες, αλλά πιστεύω ότι είναι μία από τις πιο δραστήριες, τις πιο όμορφες, αλλά και με τεράστιες προοπτικές για παραπέρα ανάπτυξη. Καθένας από τη θέση του ας παίξει το ρόλο του με στόχο τη γενικότερη αναβάθμιση της περιοχής αυτής.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Αναστασίου έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Α' Πειραιά): Θα ήθελα να κάνω μια επισήμανση όσον αφορά τις ποινές που πρέπει να επιβάλλονται στους γονείς που σταματούν τα παιδιά από το σχολείο. Απ' ό,τι γνωρίζω, υπάρχουν ήδη αυστηρότατες ποινές γι' αυτό το θέμα.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΡΕΝΤΖΟΥ (Νομός Ρεθύμνου): Ευχαριστώ για την επισήμανση, γνωρίζω ότι υπάρχουν, το θέμα είναι να εφαρμόζονται.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Καδιανάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΔΙΑΝΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Είπατε ότι η καθυστέρηση των επιδοτήσεων αυξάνει την εγκληματικότητα. Θα ήθελα να μας το διευκρινίσετε.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΡΕΝΤΖΟΥ (Νομός Ρεθύμνου): Με βάση στατιστικά στοιχεία έχει παρατηρηθεί αυτό το φαινόμενο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι όταν κάποιος πάει στο καφε-

νείο και δεν έχει λεφτά, εκνευρίζεται με κάποιον και μπλέκει στη φασαρία.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Αθανασία Κούσιαντα έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΚΟΥΣΙΑΝΤΑ (Νομός Έβρου): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, κατάγομαι από τη Σαμοθράκη και βρίσκομαι εδώ για να εκπροσωπήσω το νομό Έβρου. Θα ήθελα να σας μιλήσω για ένα από τα σημαντικότερα κοινωνικά φαινόμενα, που κατά τους νεότερους χρόνους έλαβε τη μορφή πληθυσμιακής πλημμυρίδας και προκάλεσε μεγάλες κοινωνικές και εθνικές αναστατώσεις. Είναι χωρίς αμφιβολία το πρόβλημα της αστυφιλίας.

Με τον όρο «αστυφιλία» εννοούμε το πληθυσμιακό φαινόμενο να συσσωρεύονται όσο το δυνατόν περισσότεροι άνθρωποι στις πόλεις, εγκαταλείποντας την ύπαιθρο και τα μικρότερα αστικά κέντρα. Μεταπολεμικά το φαινόμενο αυτό έλαβε διαστάσεις πραγματικού κατακλυσμού, με αποτέλεσμα να αλλάξουν τα δημογραφικά δεδομένα μιας χώρας και να επέλθει πλήρης αλλοίωση της πληθυσμιακής σύστασης, του τρόπου ζωής, των ηθών και εθίμων μιας χώρας.

Η αστυφιλία ως φαινόμενο κοινωνικό είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη με τις τελευταίες βιομηχανικές και τεχνικές εξελίξεις και παραπέρα με την πρόοδο ορισμένων απασχολήσεων, όπως το εμπόριο, η διοίκηση και οι μεταφορές. Σ' αυτά πρέπει να προστεθούν και οι συνεχείς αναστατώσεις και μετακινήσεις του πληθυσμού, λόγω πολεμικών γεγονότων, γιατί η εγκατάσταση στις πόλεις εμπνέει περισσότερη ασφάλεια. Το τελευταίο αυτό πρέπει να θεωρηθεί σαν μια από τις βασικότερες αιτίες της αστυφιλίας στην Ελλάδα.

Τη μετακίνηση αυτή ήλθαν να ευνοήσουν και άλλοι –αρνητικοί αυτή τη φορά– παράγοντες, όπως η έλλειψη ασφάλειας στην ύπαιθρο, η πλημμελής προστασία της παραγωγής, η πτώση των τιμών των αγροτικών προϊόντων, η κατοχή αγροτικού κλήρου, η έλλειψη απασχόλησης, λόγω εφαρμογής σύγχρονων μεθόδων καλλιέργειας και συγκομιδής που απαιτούν ελάχιστα εργατικά χέρια, η απουσία συστηματικής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, σχολείων, μέσων αναψυχής και τέλος, συγκέντρωση όλων των βιομηχανικών μονάδων στα αστικά κέντρα.

Έτσι το αγροτικό δυναμικό που πλεόναζε, αλλά ταυτόχρονα και το πιο ανήσυχο και δημιουργικό στοιχείο της υπαίθρου, μετακινήθηκε και εγκαταστάθηκε στις πόλεις. Αρχικά το φαινόμενο αυτό ωφέλησε την οικονομία και ευνόησε το μετασχηματισμό των αγροτικών κρατών σε βιομηχανικά. Όταν, όμως, η ροή του πληθυσμού προς τις πόλεις πήρε το χαρακτήρα ορμητικού ποταμιού, τότε πια εκδηλώθηκαν και τα ύποπτα επικίνδυνα συμπτώματα.

Κάτω από τις σημερινές συνθήκες μόνο η άρση των αιτίων που προκάλεσαν το κύμα της φυγής είναι δυνατό να ελαττώσει την επέκταση της αστυφιλίας. Εν πρώτοις είναι αναγκαίο να παρατηρηθεί ότι είναι οικονομικά

ασύμφορη στην εποχή μας η ύπαρξη μικρών αγροτικών οικισμών. Είναι, λοιπόν, επιτακτική ανάγκη να δημιουργηθούν αγροτοπόλεις, για να μπορεί άνετα το κράτος να ασκήσει προς τους αγρότες την οικονομική και κοινωνική του πολιτική. Πάνω, όμως, από αυτό μπαίνει το ζήτημα της προστασίας των αγροτικών προϊόντων και του καθορισμού ικανοποιητικών τιμών για τον παραγωγό.

Προτείνω να δημιουργήσετε, λοιπόν, στην ύπαιθρο αγροτοπόλεις, ώστε οι άνθρωποι να μην καταφεύγουν σε πόλεις εγκαταλείποντας τα ερημωμένα πια χωριά. Κάντε το όσο το δυνατόν πιο γρήγορα με συνεργασία και αμοιβαία εμπιστοσύνη, για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της αστυφιλίας.

Προσπαθείστε να αναπτυχθούν περισσότερο τα ορεινά χωριά, γιατί πιστεύω πως αξίζει, με τόσες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν. Επίσης, προτείνω να αναπτυχθεί ιδιαίτερα ο τουρισμός, η κτηνοτροφία και η αλιεία, κυρίως στα ακριτικά νησιά.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία Γουσέτη έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΟΥΣΕΤΗ (Νομός Ζακύνθου): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και φίλες, σήμερα ένα από τα πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζει η σύγχρονη κοινωνία είναι το πρόβλημα της αστυφιλίας, το οποίο τείνει να καταλάβει ένα μεγάλο ποσοστό στις σκέψεις όλων των ανθρώπων καθώς είναι γνωστό ότι δεν προβλέπεται κάποια επίλυση αυτού του προβλήματος στο άμεσο μέλλον, καθώς μπορούμε ξεκάθαρα να διαπιστώσουμε ότι σήμερα δεν υπάρχουν αρκετές –και μπορούμε να πούμε ελάχιστες– λύσεις στα προβλήματα που βασανίζουν την κοινωνία μας.

Το πρόβλημα της αστυφιλίας ξεκίνησε με τη βιομηχανική και τεχνολογική ανάπτυξη των πόλεων σε βάρος της υπαίθρου, γιατί χάρη στην ανάπτυξη των πόλεων δεν δημιουργήθηκαν στην ύπαιθρο τα κατάλληλα κεφάλαια και επενδύσεις και γι' αυτό ένα μεγάλο ποσοστό της υπαίθρου δεν γνώρισε μέχρι σήμερα ιδιαίτερα κάποια μεγάλη τεχνολογική άνοδο και πρόοδο. Η ανάπτυξη των πόλεων έχει ως αποτέλεσμα την ταυτόχρονη παρακμή της υπαίθρου. Στις πόλεις υπάρχει καλύτερη υγειονομική περίθαλψη, περισσότερες ευκαιρίες για μόρφωση και ψυχαγωγία, παράγοντες που ώθησαν και ωθούν συνέχεια περισσότερα άτομα στην εγκατάλειψη της υπαίθρου και στη μόνιμη εγκατάσταση στις μεγαλουπόλεις. Η εύρεση κάποιας καλύτερης δουλειάς είναι ακόμα ένα βασικό στοιχείο της ολοένα και μεγαλύτερης μετάβασης ατόμων και κυρίως νέων ατόμων από την ύπαιθρο στις πόλεις καθώς στις πόλεις υπάρχουν άπειρες θέσεις εργασίας και συνήθως καλύτερες συνθήκες εργασίας.

Άλλωστε μας είναι γνωστό ότι η σημερινή επαρχία έχει εγκλωβιστεί στη συνεχώς και μεγαλύτερη κακομεταχείριση και αδιαφορία του κράτους. Τα αγροτικά προϊόντα μένουν απούλητα, οι συνθήκες ζωής της υπαίθρου είναι σκληρές, τα οικονομικά αδιέξοδα των κατοίκων της υπαίθρου μεγαλώ-

νουν συνεχώς, παράγοντες που δεν δίνουν άλλη λύση στους κατοίκους της περιφέρειας παρά να μεταβούν στην πόλη για μια καλύτερη τύχη. Χάρη δε στο συγκεντρωτισμό του κράτους στις μεγαλουπόλεις δεν υπάρχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής όλων των ανθρώπων στις κρατικές ενέργειες και δραστηριότητες.

Όλοι αυτοί οι παράγοντες που ώθησαν την αστυφιλία είχαν ως κύριο αποτέλεσμα την ερήμωση της υπαίθρου. Η υπαίθρος χάνει την ισχύ της, αφού ένα μεγάλο ποσοστό από τους κατοίκους της την εγκαταλείπει. Μειώνονται ακόμη περισσότερο οι ευκαιρίες για μόρφωση και ψυχαγωγία. Κυριολεκτικά η υπαίθρος υποβαθμίζεται, ενώ αντίθετα η συσσώρευση μεγάλων μαζών στις μεγαλουπόλεις αυξάνει τα προϋπάρχοντα προβλήματα, η μόλυνση του περιβάλλοντος, το κυκλοφοριακό χάος, η ανεργία, η βία, η εγκληματικότητα, τα ναρκωτικά είναι προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί με τη συσσώρευση πολλών ανθρώπων στις πόλεις.

Και μέσα σε όλα αυτά προστίθεται και η αδιαφορία, η αλαζονεία, η αναποτελεσματικότητα των κρατικών οργάνων, η μη σωστή λειτουργία της διοίκησης και όλα αυτά προστίθενται και δημιουργούν το αιώνιο και αμετάβλητο χάος. Οι λύσεις στο πρόβλημα της αστυφιλίας είναι πολλές. Το κράτος πρέπει κάποτε να παρέμβει αποφασιστικά και αποτελεσματικά, έστω και για μία προσέγγιση στη λύση του προβλήματος της αστυφιλίας.

Πρέπει να γίνουν προσπάθειες από το κράτος, αλλά και από κάθε άλλο κοινωνικό φορέα, για την οικονομική, την κοινωνική και την πολιτιστική αναβάθμιση της υπαίθρου. Πρέπει κάποτε να παρθούν ριζικά μέτρα για την πάταξη της γραφειοκρατίας σε συνδυασμό με την ενίσχυση του ρόλου της τοπικής αυτοδιοίκησης, για τον υπερσυγκεντρωτισμό του κράτους στις μεγαλουπόλεις, για την αναβάθμιση των συγκοινωνιακών και των επικοινωνιακών μέσων της υπαίθρου, ώστε να δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις για μια καλύτερη ζωή στην υπαίθρο και να καταλάβει ο κάθε πολίτης πως ο τρόπος ζωής που προβάλλεται στις μεγαλουπόλεις δεν είναι και ο ιδανικός.

Το κράτος πρέπει να εφαρμόσει μια σειρά από μέτρα, για την τόνωση της ζωής της περιφέρειας. Πρέπει να δοθούν κίνητρα για την ανάπτυξη του τουρισμού, της κτηνοτροφίας και της αλιείας στην επαρχία, κίνητρα για επενδύσεις στην επαρχία, σε συνδυασμό με την κατασκευή λιμανιών, αεροδρομίων και διαφόρων άλλων υπηρεσιών που θα εξυπηρετούν καλύτερα τους κατοίκους. Πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στη δημιουργία διαφόρων πολιτιστικών, αθλητικών και άλλων ψυχαγωγικών κέντρων, καθώς επίσης και στην ίδρυση διαφόρων σχολών έτσι, ώστε να ανυψωθεί το εκπαιδευτικό επίπεδο της επαρχίας και να καταλάβουν οι νέοι ότι υπάρχουν κίνητρα, προϋποθέσεις και συνθήκες για μια καλύτερη διαβίωση στην επαρχία. Το κράτος πρέπει να προχωρήσει σε μέτρα για τη βελτίωση της υγειονομικής υποδομής στην επαρχία με τη δημιουργία καλύτερων

νοσοκομειακών μονάδων και άλλων δημόσιων κέντρων περίθαλψης που θα συνεισφέρουν στην προσφορά καλύτερων συνθηκών για τους κατοίκους της επαρχίας. Πρέπει να παρθούν μέτρα για την ενίσχυση του αισθήματος ασφάλειας των κατοίκων και κυρίως των παραμεθόριων περιοχών έτσι, ώστε οι κάτοικοι της επαρχίας να έχουν μεγαλύτερο αίσθημα ασφάλειας, που θα είναι πρότυπο μπροστά στην ανασφάλεια, την αύξηση της βίας και της εγκληματικότητας που υπάρχει σε πολύ μεγάλο ποσοστό στις μεγαλουπόλεις. Μέσα σε όλες αυτές τις συνθήκες που πρέπει να δημιουργηθούν στην επαρχία πρέπει ακόμα το κράτος να διασφαλίσει την παράδοση και ακόμα περισσότερο πρέπει να εκδηλώσει μεγαλύτερη φροντίδα για τη διατήρηση των αρχαιολογικών χώρων και των μουσείων της επαρχίας, ώστε να μένει για πάντα αναλλοίωτος ο πολιτισμός καθώς και τα πολιτιστικά στοιχεία που ενώνουν όλους τους Έλληνες.

Γενικότερα, μόνο με μια σειρά από μέτρα το κράτος μπορεί αποτελεσματικά και δυναμικά να ενεργήσει έτσι, ώστε κάποτε να βρεθεί μια άμεση λύση στο πρόβλημα της αστυφιλίας που έχει δημιουργήσει τόσο αρνητικές οπτικές και τόσο σοβαρά προβλήματα σε όλους τους κατοίκους χρόνια ατε-λείωτα τώρα. Αλλιώς, αν το κράτος το αποσιωπήσει για άλλη μια φορά, όπως συνηθίζει να αποσιωπά και να μένει αμέτοχο σε όλα τα προβλήματα που αφορούν και δυστυχώς βασανίζουν όλους τους ανθρώπους, τότε δεν θα υπάρξει ποτέ κάποια λύση, όχι μόνο στο πρόβλημα της αστυφιλίας, αλλά και γενικότερα σε όλα τα μεγάλα προβλήματα της πατρίδας μας. Γι' αυτό η μόνη λύση είναι να ενεργήσουμε όλοι μαζί, να συμμετέχουμε όλοι μαζί, να αγωνιστούμε όλοι μαζί, για ένα καλύτερο αύριο, ένα αύριο που, πρέπει να διαφέρει ολοκληρωτικά από αυτό που ζούμε σήμερα, ένα αύριο που όσο και αν φαίνεται αβέβαιο, πρέπει να χτιστεί και να προετοιμαστεί από σήμερα, γιατί αύριο θα είναι πολύ αργά και μάταιο για όλους μας.

Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην αίθουσα η κυρία Λίνα Αλεξίου, δημοσιογράφος, μέλος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», καθώς και ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής, κ. Παναγιώτης Τζωρτζόπουλος, Καθηγητής Πανεπιστημίου.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Μπάρκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΡΚΑΣ (Νομός Πρεβέζης): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης της Βουλής των Εφήβων, αρχικά αισθάνομαι την ανάγκη να σταθώ σε κάτι που πραγματικά πιστεύω: στην κατά γενική ομολογία θετική συνεισφορά του θεσμού, αφού έστω και με πολλές ελλείψεις, προβλήματα και αδυναμίες δίνει τη δυνατότητα να ακουστεί και η φωνή της μαθητικής νεολαίας. Είμαι υποχρεωμένος να συμφωνήσω εδώ με αυτό που διατυπώνεται από πολλές πλευρές. Ότι, δηλαδή, δεν εκπροσωπείται συνολικά η νεολαία, αλλά τμήμα αυτής, αφού οι εργαζό-

μενοι νέοι δεν έχουν τη δυνατότητα εκπροσώπησης. Αυτό είναι κάτι, για το οποίο επιβάλλεται να ληφθεί μέριμνα.

Κύριε Βουλευτά, αγαπητοί συνάδελφοι, αισθάνομαι ως παρίας σ' αυτήν εδώ την αίθουσα, διότι η καταγωγή μου από την πιο φτωχή περιοχή της Ελλάδας, αλλά και της Ε.Ε., την κατά το παρελθόν «ευάνδρο» και «λεβεντογέννα» Ήπειρο, δεν μου δίνει τη δυνατότητα να αναφερθώ σε υψηλούς στόχους. Στόχους κοινωνικούς, πολιτικούς, πολιτιστικούς, οικονομικούς, όπως προφανώς και δικαιολογημένα θα κάνουν άλλοι συνάδελφοι. Επιθυμώ ωστόσο να διατυπώσω την ανησυχία μου για την πορεία της περιοχής αυτής της Ηπείρου, που έχει απομυλωθεί από ανθρώπινο δυναμικό, με κίνδυνο σε λίγα χρόνια να καταστήσει έρημος τόπος.

Με ιδιαίτερη ανησυχία θα σας μεταφέρω την παντελή έλλειψη οικονομικής ανάπτυξης στην Ήπειρο. Με εξαίρεση το Λεκανοπέδιο του Νομού Ιωαννίνων, σε όλες τις άλλες περιοχές οι οικονομικές δραστηριότητες περιορίζονται στην οικιακή οικονομία και στον τουρισμό όσον αφορά τις περιοχές του νομού που βρέχονται από το Ιόνιο. Αυτό σημαίνει αδυναμία των νέων να βγουν στην αγορά εργασίας, ενώ διαλέγουν το μόνο δρόμο που τους έχει απομείνει, το δρόμο της φυγής προς τα αστικά κέντρα της Ελλάδας ή του εξωτερικού. Οι κατά καιρούς φιλότιμες προσπάθειες που καταβλήθηκαν για την ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων της περιοχής προσέκρουσαν στις αξεπέραστες δυσκολίες που ορθώνουν σε κάθε βήμα οι παρεχόμενες από τη δημόσια διοίκηση υπηρεσίες.

Με την ευκαιρία της αναφοράς μου στη δημόσια διοίκηση, πρέπει να πω ότι μπροστά στο «γκισέ» διαφόρων δημόσιων υπηρεσιών δοκιμάζεται η αξιοπρέπεια του Έλληνα πολίτη. Στην παιδεία τα πράγματα δεν είναι καλύτερα. Στις περισσότερες περιοχές της Ηπείρου η υλικοτεχνική υποδομή είναι από ελάχιστη ως μηδαμινή. Θέλω στο σημείο αυτό να υψώσω φωνή διαμαρτυρίας, αλλά και ικεσίας, προς την πολιτική ηγεσία: θέλουμε και εμείς οι νέοι της Ηπείρου να μάθουμε γράμματα και να έχουμε ίσες ευκαιρίες με τους συμμαθητές μας σε όλη τη χώρα. Δε θέλουμε να αισθανόμαστε ότι είμαστε παιδιά μιας πατρίδας που μας αγνοεί, δεν μας υπολογίζει, σαν να είμαστε παιδιά ενός κατώτερου θεού. Στην αγωνιώδη μου αυτή κραυγή υπολογίστε ότι κλείνουν δημοτικά σχολεία, γυμνάσια και λύκεια υποβαθμίζονται – για να έχετε μία πλήρη εικόνα της Ηπείρου, «της πρώτης στα γρόσια και στα γράμματα», όπως την ήθελε παλαιότερα η ελληνική πραγματικότητα. Η Ήπειρος δεν υπολείπεται σε φυσικό κάλλος και πολιτιστική κληρονομιά. Οι πρόγονοί μας άφησαν απομεινάρια πλούσιου πολιτισμού, ενώ η φύση έχει προικίσει αυτά τα κακοτράχαλα βουνά με ομορφιά απερίγραπτη.

Τη Δωδώνη τη γνωρίζει το πανελλήνιο. Ποιοι όμως γνωρίζουν την Κασσιόπη ή το Ρωμαϊκό Υδραγωγείο; Θα ήμουν περίεργος να μάθω, εάν κανείς από την πολιτική εξουσία ή τους υψηλούς παράγοντες των αρμόδιων υπηρεσιών γνωρίζει το υψηλό

φυσικό κάλλος της Ηπείρου. Εξαίρεση αποτελεί ο ορεινός όγκος των Ιωαννίνων που επισκέπτονται πολλοί αξιωματούχοι για να περάσουν τις διακοπές τους και να αναχωρήσουν δια αέρος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν περισσεύει χώρος στην ψυχή μου ούτε χρόνος στην ομιλία μου για να αναφερθώ σε κάποιες ευχάριστες πλευρές της ζωής των κατοίκων της Ηπείρου. Άλλωστε είναι μηδαμινές. Για μας η μόνη διέξοδος είναι η μοναχική πορεία προς ένα μέλλον που δεν καθορίζουμε εμείς οι ίδιοι, αλλά η πολιτεία. Όμως το μέλλον ανήκει σε εμάς.

Τελειώνοντας, παραφράζοντας ένα ρητό ενός μεγάλου φιλοσόφου, στέλνω ένα μήνυμα: «Εφηβοί όλων των χωρών ας ενωθούμε» και ας διώξουμε, από πάνω μας, με τον αυθορμητισμό και το πάθος που μας διακρίνει το σώμα που δεν μας θέλει πραγματικά μορφωμένους, ώστε να δούμε τις κοινωνικές αδικίες που πραγματοποιούνται και μας θέτουν ως πρότυπο τον οικονομικό άνθρωπο που έχει στόχο την απόκτηση αγαθών, αδιαφορώντας αν έτσι κάποιος ρίχνεται στη φωτιά και καταστρέφεται.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σοφία Νιώτη.

ΣΟΦΙΑ ΝΙΩΤΗ (Υπόλοιπο Αττικής): Θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση στα όσα είπε ο κ. συνάδελφος. Είπε προηγουμένως, ότι ένα σχολείο θεωρείται κατώτερο, εάν έχει 40 ή 50 μαθητές, κάτι που εγώ δεν πιστεύω. Αντίθετα, πιστεύω ότι η παιδεία που παρέχεται εκεί μπορεί να είναι καλύτερη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΡΚΑΣ (Νομός Πρεβέζης): Να διευκρινήσουμε κάτι όμως. Από τους 40 μαθητές, οι 25 θα βοηθήσουν τους γονείς τους στις αγροτικές εργασίες. Έτσι, δεν έχουν τη δυνατότητα να μελετήσουν, όπως εσείς και εγώ ή οι μαθητές της πόλης. Εάν εδημιουργείτο ένα σχολείο σαν αυτό της πόλης, πιστεύω ότι θα είχαμε ίσες ευκαιρίες.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαργαρίτα Παπαγεωργίου.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Νομός Ξάνθης): Εκπροσωπώ το Νομό Ξάνθης και θα ήθελα να αναφερθώ στα άτομα με κινητικά προβλήματα.

Ο κόσμος στον οποίο ζούμε αποτελείται από ανθρώπους διαφορετικούς μεν, αλλά ίσους. Ατομα που διαφέρουν στο φύλο, στην ηλικία, την καταγωγή, την θρησκεία, τις πεποιθήσεις, τα όνειρα. Μένω σε μια περιοχή, το νομό Ξάνθης, που κατοικείται από πολλούς και ποικίλους κατοίκους. Μέρος της κοινωνίας της Ξάνθης, αλλά και ολόκληρου του πλανήτη μας, αποτελούν τα άτομα με κινητικά προβλήματα. Ατομα που συναντάει κανείς με καρτσάκι, με μαστούνη ή ακόμη και με τεχνητά άκρα. Μερικοί από αυτούς γεννήθηκαν με σοβαρές αναπηρίες, άλλοι τις απέκτησαν μετά από ατυχήματα, από ασθένειες, από λάθη γιατρών ή και από νάρκες. Άραγε σε πόσους ανθρώπους προκλήθηκαν κινητικά προβλήματα από αυτόν τον πόλεμο στο Κόσσοβο;

Για τα άτομα, όμως, αυτά που στέκονται ανήμπορα να ζή-

σουν αυτόνομα, το μέλλον διαγράφεται αβέβαιο και γνωρίζουν πολύ συχνά τη σκληρότητα των ανθρώπων. Το κράτος δεν έχει προνοήσει αρκετά για αυτούς και τα κέντρα αποκατάστασης εκλείπουν. Η μετακίνηση μέσα στην πόλη και η προσέλευση στις διάφορες δημόσιες υπηρεσίες, καταστήματα και εκκλησίες είναι τελείως ακατόρθωτη καθώς παρουσιάζεται έλλειψη από ράμπες που διευκολύνουν την προσπέλαση των αναπηρικών καροτσιών. Επίσης, διασχίζοντας τους δρόμους, παρατηρεί κανείς ότι υπάρχουν τα απαγορευτικά σήματα στάθμευσης με σήμα το αναπηρικό καρότσι, όπου όμως ασυνείδητοι οδηγοί τοποθετούν τα αυτοκίνητά τους. Η απάντηση των ατόμων με αναπηρία σε τέτοιου είδους συμπεριφορά είναι η εξής: Αγαπητέ φίλε, πήρες την αναπηρική μου θέση. Μήπως θέλεις να πάρεις και την αναπηρία μου;

Τα άτομα αυτά χαρακτηρίζονται από τους υπόλοιπους παθητικά μέλη της κοινωνίας και γνωρίζουν καθημερινά τον κοινωνικό αποκλεισμό. Κανείς όμως δεν τους δίνει τη δυνατότητα να γνωρίζουν το μαγικό κόσμο των βιβλίων, να μορφωθούν και να εργαστούν. Νιώθουν την ανάγκη να τοποθετήσουν το δικό τους λιθαράκι και να ενεργοποιηθούν, όμως γνωρίζουν και πάλι την επαγγελματική απομόνωση, καθώς η κοινωνία μας διακατέχεται από ταμπού. Κι όμως έχουν αποδείξει έμπρακτα την ισότιμη προσπάθειά τους. Τρανταχτό παράδειγμα ο Πρόδρομος Εμφιετζόγλου και ο αποκαλούμενος «Αϊνστάϊν της εποχής μας», Στήβεν Χόκινγκ.

Τέλος, τα άτομα με κινητική αναπηρία διακατέχονται από αίσθημα κατωτερότητας, το οποίο τους δημιουργεί ψυχολογικά τραύματα που δύσκολα θα επουλωθούν. Ας μην τους αντιμετωπίζουμε ως νεκρά μέλη της κοινωνίας και ας σκεφθούμε πως κανείς μας δεν έχει υπογράψει συμβόλαιο αρτιμέλειας.

Ζωντανό παράδειγμα της έλλειψης ενημέρωσης αποτελεί ένα παιδί, που μπροστά στο θέαμα ενός ατόμου με κινητικό πρόβλημα έχει την εντύπωση πως αντικρύζει κάτι περίεργο, εξωπραγματικό. Στην αρχή θα γελάσει, έπειτα θα λυπηθεί, ίσως νιώσει οίκτο ή ακόμη και φόβο. Γι' αυτό δεν ευθύνεται το παιδί, αλλά η οικογένεια, το σχολείο, η Εκκλησία, τα Μ.Μ.Ε. και η πολιτεία που δεν φρόντισαν να το ενημερώσουν κατάλληλα. Η οικογένεια και η Εκκλησία πρέπει να φροντίζουν για τη διαπαιδαγώγηση των παιδιών. Να εξαλείψουν το φόβο και να περνούν υγιή μηνύματα.

Εμείς, μέσα από τη Βουλή των Εφήβων, οφείλουμε να απαιτήσουμε από τη πολιτεία να θέσει ως έναν από τους κύριους στόχους της παιδείας το σεβασμό προς τη διαφορετικότητα και ειδικότερα τον τρόπο συμπεριφοράς προς τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Η πολιτεία από την πλευρά της θα πρέπει να επιφέρει αλλαγές στους θεσμούς και στη νομοθεσία. Οι παραβάσεις των νόμων που ισχύουν πρέπει να τηρούνται αυστηρά, ενώ πρέπει να θεσπιστούν καινούργιοι νόμοι για να προστατευτούν πλήρως τα δικαιώματα των ατόμων με κινητικά προβλήματα.

Τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα, αλλά και σε όλο τον κόσμο γενικότερα, έγιναν αρκετές αξιόλογες προσπάθειες. Εντατικότερες προσπάθειες γίνονται στο Νομό Ξάνθης, όπου το πιλοτικό πρόγραμμα στήριξης, που αναφέρεται στην τοποθέτηση ραμπών, αλλά και στη γενικότερη διαμόρφωση των χώρων και των μέσων μεταφοράς, ώστε να είναι προσιτά στα άτομα με κινητικά προβλήματα, θα πραγματοποιηθεί ολοκληρωτικά, για πρώτη φορά, στην πόλη της Ξάνθης. Ας αποτελέσει η προσπάθεια που γίνεται στην Ξάνθη παράδειγμα για τις υπόλοιπες ελληνικές πόλεις και τις χώρες όλου του κόσμου.

Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφέρω ότι, προσπαθώντας να συγκεντρώσω στοιχεία για τα άτομα με κινητικά προβλήματα, συνάντησα πολλά άτομα. Ένα από αυτά μου είπε «προσπάθησε να με γνωρίσεις, δεν δαγκώνω». Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, να τους γνωρίσουμε και να τους βοηθήσουμε. Δεν μας ζητάνε να τους ξεχωρίσουμε, μας ζητάνε να τους σεβαστούμε. Ας τους επιστρέψουμε, λοιπόν, τα δικαιώματα που τους ανήκουν. Το δικαίωμα στη χαρά, την ευτυχία, την αγάπη, τον έρωτα. Το δικαίωμα στη ζωή.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Έχουν εγγραφεί 34 ομιλητές, από τους οποίους μίλησαν μέχρι στιγμής 22. Ο κατάλογος θα είναι ανοικτός και αύριο το πρωί.

Στο σημείο αυτό και περί ώρα 19.40' λύεται η συνεδρίαση, για αύριο το πρωί και ώρα 9.00' π.μ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ